

รายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่อง
ทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ

Language Skills Development for Disorder Students in
Writting Compound Consonants by Using Enhancement
Activities

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์
สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2562

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่อง
ทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ

Language Skills Development for Disorder Students in
Writting Compound Consonants by Using Enhancement
Activities

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์ สาขาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ทุนอุดหนุนโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ งบประมาณรายได้
ประเภทโครงการวิจัยสนับสนุนการขอผลงานทางวิชาการ
ประจำปีงบประมาณ 2562

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียน สะกดคำ ควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ		
ผู้วิจัย	กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์		
สาขาวิชา	ภาษาไทย		
	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	ปีเสร็จวิจัย	2562

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ เกม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.79/93.83 และนักเรียนที่ใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะทางภาษา นักเรียนที่มีข้อบกพร่อง กิจกรรมเสริมทักษะ

Title The Development of the Practice Package of Compound Consonants
Writing Skills for Disorder Students by Using Enhancement Activities

Author Kobkan Wisesram

Field Thai

Institution Phetchabun Rajabhat University

Year 2019

Abstract

The purposes of the research were to develop the practice package of compound consonant writing skills for disorder students by using Enhancement Activities and to find out the efficiency of the practice package. The samples were 22 grade 6 students of Ban Sadieng school, Muang district, Phetchabun province. The instruments consisted of the practice package of compound consonant writing skills, games, and learning achievement test. The statistics used were mean, standard deviation, and dependent t-test. The findings revealed that the efficiency of the compound consonant writing skill practice package was 85.79/93.83 and that the students' learning achievement after learning was higher than before learning at statically significant level of .05

Keywords: Language Skills , Compound consonants writing , Disorder students, Enhancement activities

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียน
สะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ ได้รับการสนับสนุนทุนงบประมาณรายได้ ประเภท
โครงการวิจัยสนับสนุนการขอผลงานทางวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ที่ได้สนับสนุนงบประมาณการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งมี
ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการเรียนการสอน และเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนา
ศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศไทย

กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์

21 กรกฎาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551	7
2.2 การเขียนสะกดคำควบกล้ำ	9
2.3 กิจกรรมเสริมทักษะ	15
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	26
3.1 ประชากร	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย	27
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.6 สถิติที่ใช้	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	41
5.1 ขอบเขตโครงการวิจัย	41
5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	41
5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
5.4 สรุปผลการวิจัย	42
5.5 อภิปรายผล	42
5.6 ข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ	56
ภาคผนวก ค แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะและแบบประเมินผล	83
ประวัติผู้วิจัย	107

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	36
ตารางที่ 2	แสดงการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80	37
ตารางที่ 3	ทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	38
ตารางที่ 4	แสดงผลสำรวจความพึงพอใจการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	38
ตารางที่ 5	แสดงผลสำรวจความพึงพอใจการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	39

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

“ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, 1) ดังนั้นหากผู้เรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ในชีวิต ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนา และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข ในการสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟัง กับ ทักษะการที่สื่อสารออกไปคือ ทักษะการพูดและการ เขียน โดยเฉพาะการอ่านการเขียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ทุกด้านทุกโอกาส (กรรณิการ์ ภิมาลัย, 2547)

สำหรับปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยนั้นมีหลายประเด็น ซึ่งหนึ่งประเด็นนั้นที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนรู้ก็คือ การเขียนสะกดคำ เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดก็จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เกิดการใช้คำ ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น (วรรณิ โสมประยูร, 2544 อ้างใน สมพงษ์ ศรีพยาด, 2553) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2544 อ้างใน สมพงษ์ ศรีพยาด, 2553) ได้กำหนดลักษณะของคำที่เด็กเขียนสะกดยากไว้ดังนี้ คือ 1) คำที่มีหลายพยางค์ 2) คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ 3) คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงการออกเสียง 4) คำที่ใช้ ใ-ไ- -ย -ม 5) คำที่สระประสม 6) คำที่มีเครื่องหมาย

ทัศนฆาตกำกับ 7) คำพ้องเสียง 8) คำที่ใช้สระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด 9) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 10) คำที่มีมีอักษรนำ 11) คำที่มี ห นำ และ อ นำ 12) การใช้ ร ล ว ควบกล้ำ 13) คำที่ใช้ รร (ร หัน) 14) คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม 15) คำราชาศัพท์ 16) คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง 17) คำที่มาจากภาษาอังกฤษ และ 18) คำพิเศษและคำที่มีกฎยกเว้น ซึ่งการสอนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในการเขียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังต้องมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดให้เกิดความสนใจ และเข้าใจในหลักการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง

การเขียนเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้และการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึนึกคิด หรือเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อื่นได้รับทราบ หากผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องแล้ว ย่อมส่งผลเสียต่อการเข้าใจความหมายของผู้อ่าน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการเขียนนั้นจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียบเรียงและจัดลำดับความคิด นำเสนออย่างเป็นลำดับและมีเหตุผล ผู้เรียนจึงควรเขียนคำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงแสดงปาฐกถาเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ (<https://mgronline.com>, 12 พฤศจิกายน 2561) ความตอนหนึ่งว่า “คนเรามีชีวิตที่สั้นมาก และช่วงอายุคนหนึ่งเขาจะส่งสมประสบการณ์เขา หากไม่มีการเล่าสู่หรือถ่ายทอดความให้คนรุ่นหลังรู้ ก็จะต้องหายไป ที่สำคัญคนเราจะเรียนรู้โดยลำพังคนเดียวไม่ได้ ต้องเรียนรู้จากผู้อื่น แน่นนอนก็ต้องใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ หรือถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ก็ผ่านมาทางภาษาเช่นเดียวกันดังนั้น ครูที่สอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาจะต้องมีความสามารถพิเศษ ทำให้เด็กรู้ภาษาไทย สามารถอ่านออกเขียนได้ ซึ่งปัจจุบันการเรียนการสอนครูจะใช้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานคนละทางมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน แต่มาอยู่ในห้องเดียวกัน ซึ่งครูต้องทำหน้าที่พัฒนาเด็กทุกคน”

พลเรือเอกณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านออกเขียนได้ไว้ว่า “ปัญหานักเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้มีมาอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นในปี 2558 นี้ ศธ. จึงได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องทำให้สำเร็จ ซึ่งจากข้อมูล สพฐ. พบว่า ขณะนี้มีนักเรียนประมาณ 25,000 - 26,000 คน ที่ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นเด็กที่อยู่ในพื้นที่ชายแดน กลุ่มชาติพันธุ์ เด็กต่างด้าวที่ติดตามพ่อแม่เข้ามาทำงาน ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ในการสื่อสารหลัก ทำให้เมื่อเข้ามาสู่ระบบการศึกษาเด็กจึงประสบปัญหาในการ

เรียน และเมื่อเด็กอ่านเขียนไม่ได้ก็เป็นผลให้ไม่สามารถเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ ได้ตรงนี้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก เพราะฉะนั้น การแก้ปัญหาอันดับแรก คือ ต้องทำให้นักเรียนทุกคนในระบบการศึกษา อ่านเขียนภาษาไทยได้และเข้าใจในสิ่งที่อ่านเขียน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการ ศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน ...” (<https://mgronline.com>, 5 พฤศจิกายน 2561)

การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ควบคู่ไปกับความเพลิดเพลิน ดังที่สนธิ สัตโยภาส (2526, 34) ได้กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมคือสิ่งที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายขึ้น นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขณะเดียวกันก็ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย” ผู้สอนจึงควรใช้กิจกรรมเสริมทักษะเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ดังที่อานวย อุ่นคำเมือง (2526, 78) กล่าวไว้ว่า “ลักษณะเสียงของภาษาไทยที่เห็นชัดไว้ว่า การออกเสียง ร กับ ล มักออกเสียง ร เป็น ล การออกเสียงกล้ำ เช่น กว , ขว , คว ออกเสียง ความ เป็น ฟาม ออกเสียง กว่ เป็น ก่า ลักษณะเหล่านี้แสดงถึงความเลินเล่อ จึงทำให้ออกเสียงไม่ถูกต้องต้องอักษร การที่ปล่อยให้เด็กขาดการฝึกฝนการออกเสียงตามฐานที่เกิดโดยถูกต้องนั้น จะทำให้การออกเสียงอักษรควบกล้ำลำบากมาก”

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำให้เพิ่มขึ้น และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1.2.2 เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.3.1 ทักษะทางภาษา หมายถึง ทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

1.3.2 ข้อบกพร่องทางการเขียน หมายถึง ข้อบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนและคำที่นักเรียนควรรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหนังสือเรียนภาษาไทยชุดภาษาเพื่อชีวิตของกระทรวงศึกษาธิการที่นักเรียนสะกดผิด

1.3.3 กิจกรรมเสริมทักษะ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนในรูปแบบของเกมและแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยนำคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมาใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

1.3.4 นักเรียน หมายถึง นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2/2561 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ เป็นนักเรียนที่สามารถเรียนรู้ได้ปกติและไม่ได้เป็นนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเรียนรู้

1.3.5 ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ หมายถึง คุณภาพของชุดแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ประเมินจากการทำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ระหว่างเรียนในแต่ละครั้ง โดยนำคะแนนของนักเรียนมารวมกันทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ประเมินจากการทำแบบทดสอบหลังจากการเรียนรู้ แล้วนำคะแนนของนักเรียนมารวมกันทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.1) ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียน

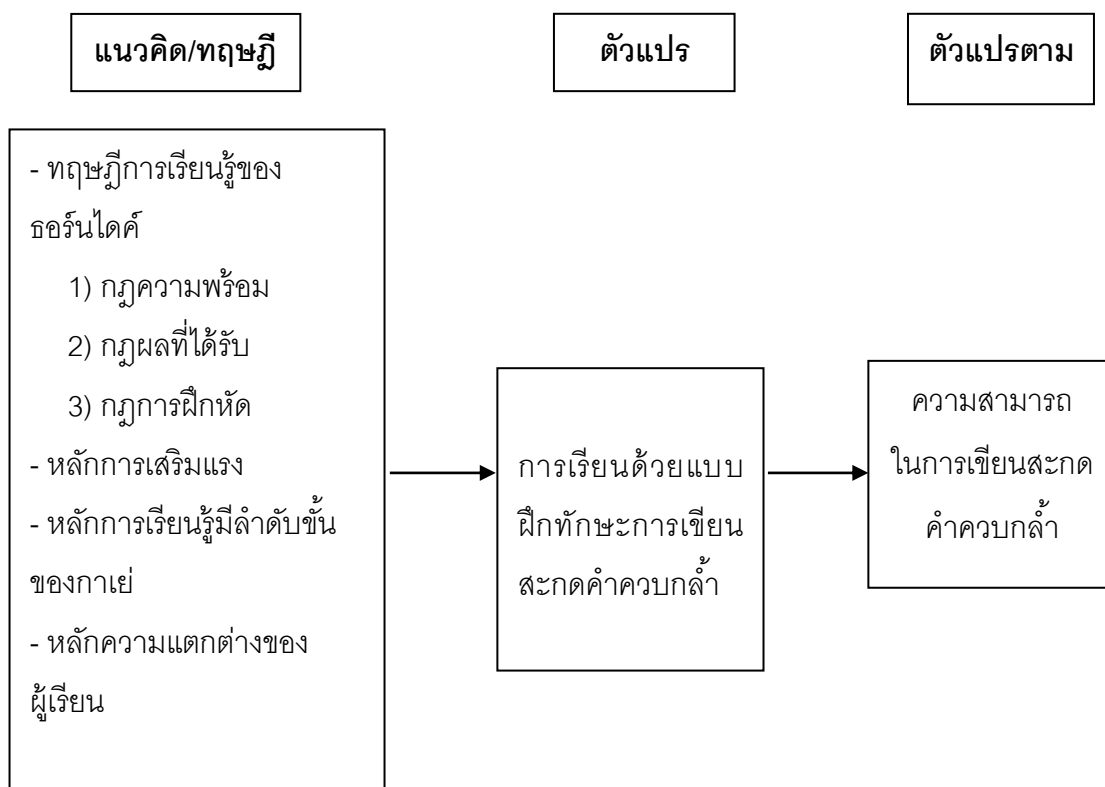
2.2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คำควบกล้ำที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนและคำที่นักเรียนควรรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิตของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4.4 ระยะเวลาในการทำวิจัย ใช้เวลาการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยกำหนดให้ทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ และใช้ระยะเวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1.6.1 ได้แบบฝึกเพื่อให้ประโยชน์พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.6.2 เป็นแนวทางพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้อง อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาตนเองให้เป็นผู้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอหัวข้อตามลำดับดังนี้

2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551

2.2 การเขียนสะกดคำควบกล้ำ

2.3 กิจกรรมเสริมทักษะ

2.3.1 เกม

2.3.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, 3 – 4) ได้อธิบายถึงคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

3) พูดยุติความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดยุติลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดยุติงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

4) สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5) เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

รวมทั้งได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางไว้ดังนี้

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสม	เขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
4. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6. เขียนจดหมายส่วนตัว	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
7. กรอกรูปแบบรายการต่าง ๆ	การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่าง ๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์
8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

การเขียนสะกดคำควบกล้ำให้ถูกต้องจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนเป็นไปตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากในกระบวนการสื่อสารด้วยการเขียนนั้นต้องอาศัยการสะกดคำให้ถูกต้องจึงจะสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

2.2 การเขียนสะกดคำควบกล้ำ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกัน พระราชนิพนธ์ (2542, 2) ได้ให้คำจำกัดความของการเขียนไว้ว่า “การเขียนเป็นกระบวนการแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้อื่นอ่านและเข้าใจความคิดของผู้เขียน ความรู้สึกนึกคิดที่ได้มามากจะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ให้เกิดความคิดที่จะเขียนเพื่อบรรยายความรู้สึกออกมา” สมพร มั่นตะสูตร (2525, 1) กล่าวถึงการเขียนไว้ว่า “การเขียนเป็นศิลปะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้ ความคิด ตลอดจนความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน”

ประทีน มหาจันทร์ (2519, 65) ได้อธิบายถึงการสอนสะกดคำไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1) ความหมายและการออกเสียง ครูต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองดูคำพร้อมกับออกเสียงคำนั้น ๆ และสามารถพูดออกมาให้เป็นประโยคโดยใช้คำนั้นได้

2) การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูต้องให้นักเรียนเห็นรูปคำที่สะกด ให้นักเรียนแยกคำนั้น ๆ ออกเป็นพยางค์ ออกเสียงแต่ละพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง

3) การระลึกคำ ให้นักเรียนมองดูคำทั้งคำแล้วสะกดโดยไม่มองคำนั้น ๆ เสร็จแล้วตรวจดูว่าการสะกดคำของตนถูกต้องหรือไม่ หากสะกดผิดให้กลับไปขั้น 1 – 3

4) การเขียนคำ เด็กจะฝึกหัดเขียนคำให้ถูกต้อง ตรวจสอบการเขียน และการสะกดคำให้ถูกต้องเรียบร้อย

4.1) การเรียนรู้โดยการกระทำ โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการกระทำหลากหลายรูปแบบ อาทิ เกมการเขียนสะกดคำ โดยการประสมพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดให้เป็นคำที่มีความหมาย ครูต้องจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ให้ครบกับจำนวนนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน และเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ เพราะกฎการเรียนรู้การเรียนรู้มักขึ้นอยู่กับการกระทำ หรือการปฏิบัติจริง ๆ เป็นสำคัญ

4.2) การเสริมแรง เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นลงแล้ว นักเรียนจะเกิดความพึงพอใจ ครูควรให้การเสริมแรง อาทิ กล่าวคำชมเชย ประทับมือให้ หรือให้รางวัล เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มความคงทนถาวร

4.3) แรงจูงใจ คือ แรงผลักดันที่ไปกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ โดยใช้เกม เพลง นิทาน ปริศนาคำทาย การแสดงละคร และการแสดงบทบาทสมมุติที่น่าสนใจแก่นักเรียน

4.4) กฎแห่งการฝึกของธอร์นไคด์ เมื่อมีการฝึกหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์อย่างมั่นคงขึ้นและการเรียนรู้ก็จะคงอยู่ตลอดไป

4.5) กฎแห่งผลที่พึงพอใจ จากกฎแห่งผลของธอร์นไคด์ที่ว่า การกระทำใด ๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่งที่ดีที่พึงพอใจ คนจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่วนการกระทำใดถ้ามีผลไม่เป็นที่พอใจ คนจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ในการฝึกเขียนสะกดคำจึงควรให้นักเรียนได้รู้ผลการกระทำของตน โดยตรวจผลงานให้นักเรียนทราบผลทันที ระวังระวังในการใช้ถ้อยคำติชมผลงานของนักเรียนด้วย

5) การทบทวน ให้เด็กเขียนโดยไม่ต้องดูแบบ หากเขียนถูกก็แสดงว่าเด็กรู้คำนั้นแล้ว

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะต้นสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ เวลาออกเสียงให้ออกเสียงสะเดี๋ยวกันทั้งสองพยางค์ หากสามารถเขียนสะกดคำควบกล้ำได้ถูกต้องแล้วก็มีแนวโน้มที่จะทำให้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเช่นกัน ดังนั้นการสะกดคำจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการออกเสียงและการสื่อความหมาย ดังที่ผะอบ ไปชะกะษณะ (2532, 1) ได้กล่าวถึง

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า “ในเรื่องของภาษา ตัวสะกดเป็นเรื่องสำคัญมาก ต้องระมัดระวังเป็นที่สุดเพราะนอกจากจะสื่อความหมายเข้ากันไม่ได้ ยังแสดงระดับความรู้ของผู้เขียนด้วย เป็นผู้วัดว่าผู้เขียนมีความประณีต มีความสามารถเพียงใด และการเขียนผิดยังทำให้หลักภาษาที่ดีเสียไป” เช่นเดียวกับชนาธิป ผลวาวแวว (2548, 24) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียนสะกดคำผิด จะทำให้ทราบเรื่องราวจากผู้อื่น ไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ นับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมากในทักษะการเขียน” ซึ่งสาเหตุของการเขียนผิดมีหลายประการ ดังที่สาคร บุญเลิศ (2538, 128 – 130) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1) เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยบางคำมีเสียงตรงกัน แต่การเขียนสะกดคำต่างกันออกไปตามความหมาย ดังนั้นในการเขียนคำแต่ละคำผู้ใช้ต้องคำนึงถึงความหมายของคำประกอบไปด้วยเสมอ จึงจะไม่ผิดพลาด

2) เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด คำแต่ละคำมีความหมายและสะกดการันต์ต่างกัน เพราะฉะนั้นการเขียนคำโดยนึกเทียบกับคำที่ออกเสียงเหมือนกัน เพราะเข้าใจว่าเขียนเหมือนกัน

3) เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด การออกเสียงผิดตามความเคยชินจะมีผลต่อการถ่ายทอดเสียงนั้นออกมาเป็นตัวอักษร นั่นคือเขียนคำนั้นผิด เช่น พรรณนา อะไหล่ ซ้ำหริ่ม ชะมุกเขม้น ชมุกขมัว จราจร จลาจล ผัดเวลา นิจุศีล ผมหยักศก กวยจั๊บ เงินทอดรองจ่าย ผอเรือ ลิดรอน แผลกกลากู ไอคกรีม ทินทีก หยากไย กระทะ กะทิ กระตือรือร้น กรวดน้ำ โชคลาง เครื่องรางของขลัง ฯลฯ

4) เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด คำบางคำเราเข้าใจว่าเขียนถูกต้องแล้วทั้ง ๆ ที่เขียนผิดเพราะมีผู้ใช้ให้เห็นอยู่เสมอจนจำได้ติดตา จึงนำมาใช้ผิด ๆ ด้วย

5) เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์หรือไม่ประวิสรรชนีย์ การใช้ ใ- ไ- และการใช้ บรร- บัน เป็นต้น

ดังนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ทศนีย์ ศุภเมธี (2534, 156 - 157) ได้เสนอแนะแนวทางในการสอนสะกดคำไว้ ดังนี้

- 1) ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนสะกดคำยาก เพื่อให้นักเรียนรู้จักเขียนสะกดการันต์ได้ถูกต้อง
 - 2) การสอนต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนในรูปแบบต่าง ๆ
 - 3) การสอนสะกดคำยาก ควรทำบ่อย ๆ เพื่อทดสอบการเขียนสะกดคำการันต์ของนักเรียนให้ถูกต้อง โดยครูอาจใช้เวลาว่างตอนต้นชั่วโมงหรือตอนท้ายชั่วโมงในรายวิชาภาษาไทย ประมาณ 4 นาที เขียนคำยากและนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องนี้ครูควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
 - 4) ควรให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ บ้าง เป็นข้อความบ้าง คำที่นักเรียนสะกดผิดเสนอให้นักเรียนรู้จักสังเกตรูปคำและรู้จักเกณฑ์การเขียนด้วย
 - 5) ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ ก่อนอื่นครูควรสอนวิธีใช้พจนานุกรมที่ถูกต้องด้วย
 - 6) กิจกรรมเสนอแนะการเขียนสะกดคำยาก ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางแก่ผู้สอนดังกล่าว
 - 6.1) แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวแล้วจัดให้มีการแข่งขันสะกดคำยากขึ้นบนกระดานดำหรือแบ่งกลุ่มรวบรวมคำยากก็ได้
 - 6.2) ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด
 - 6.3) ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำยาก แล้วตรวจด้วยบัตรคำหรือพจนานุกรมประกอบ
 - 6.4) ครูเขียนคำยากลงบนกระดานดำ มีทั้งคำที่เขียนถูกและเขียนผิด แล้วให้นักเรียนแก้คำผิดให้ถูกต้อง
 - 6.5) ครูแต่งประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่มีคำยากทั้งที่เขียนถูกและผิด แล้วให้นักเรียนแก้คำผิดให้ถูกต้อง
 - 6.6) ครูกำหนดพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไว้ชุดหนึ่งแล้วให้นักเรียนแต่งคำศัพท์โดยใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
 - 6.7) หลังจากครูสอนภาษาไทยในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ทำบัญชีไว้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 6.8) ครูให้นักเรียนเขียนรายงาน โดยรวบรวมคำที่มักเขียนผิด
 - 6.9) ครูนำหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำ มาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย
 - 6.10) ครูและนักเรียนช่วยกันรวบรวมคำที่มักจะสะกดผิดเข้าเป็นหมู่แล้วแต่งเป็นคำประพันธ์สั้น ๆ เพื่อสะดวกในการจดจำ
- สุจริต เพียรชอบ และส่ายใจ อินทรมพรรย (2538, 120 – 121) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1) ทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียนได้ศึกษา แต่ละสัปดาห์นำคำเหล่านี้มาให้นักเรียนเขียนเป็นคำ ๆ แล้วให้ตรวจคำตอบเองหรือแลกกันตรวจก็ได้

2) ให้นักเรียนแต่ละประโยค ด้วยคำที่มักสะกดผิด แล้วให้นักเรียนบอกให้เพื่อนเขียนตามจากนั้นก็บอกคำเฉลยที่ถูกต้องด้วย

3) แบ่งให้นักเรียนเพื่อแข่งขันเขียนคำหรือข้อความที่ยาก ๆ

4) แจกบัญชีคำที่เขียนถูกและผิดปนกัน ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายถูก – ผิดหน้าคำนั้น ๆ

5) นำคำยากมาแต่งเป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายหน้าคำตอบที่ถูก

6) กำหนดให้นักเรียนทำบัญชีคำยากเรียงลำดับตัวอักษร

7) แจกข้อความสั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยคำยากที่เขียนสะกดถูกและผิดปนกัน ให้นักเรียนหาคำที่สะกดผิดแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง ถ้าไม่แน่ใจให้เปิดตรวจดูในพจนานุกรม

สนธิ สัตโยภาส (2532, 105 – 107) ได้เสนอแนะหลักการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องไว้ดังนี้

1) ระยะเริ่มแรก คำที่นำมาเขียนจะต้องเป็นคำที่นักเรียนอ่านได้ โดยใช้ภาพนำคือให้ดูภาพแล้วเขียน

2) ครูนำบัตรยากมาให้ให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็วที่ละบัตรแล้วให้เขียนคำที่เห็น ครูนำบัตรหลาย ๆ บัตรไปติดไว้ที่แผนภูมิ แล้วให้นักเรียนเลือกเขียนคำตามที่ครูบอกทีละคำ

3) ให้หาคำที่มีสระ ตัวสะกด หรือพยัญชนะต้นเหมือนกัน

4) ให้เติมพยัญชนะให้ครบ

5) ให้โยงคำให้ตรงกับภาพ

6) ให้ขีดเส้นใต้คำที่เขียนถูกต้อง

7) ให้เติมใจความที่สมบูรณ์

8) ให้หาคำตรงข้าม

9) ให้หาคำที่มีความหมายเหมือนกัน

10) ให้หาคำที่เฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้ดื่ม คือ...

11) ให้หาคำที่มีเสียงเหมือนกัน

12) ให้แข่งกันหาคำพวกเดียวกัน

13) เขียนไทยด้วยปริศนาคำทาย

- 14) ให้เขียนไทยตามคำบอก จะเป็นคำ ประโยค หรือข้อความก็ได้
- 15) ให้เขียนไทยด้วยนิทาน โดยครูเล่านิทานพร้อมกับบอกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีในเนื้อเรื่องนิทาน
- 16) ให้เขียนไทยด้วยเกมบอกใบ้ให้ทาย โดยครูเป็นคนบอกความหมายของคำแล้วให้นักเรียนทายคำ พร้อมกับเขียนคำทาลงในสมุด
- 17) กิจกรรมอื่น ๆ เช่น รวบรวมคำที่มักเขียนผิดจากที่ต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียน ใช้พจนานุกรม จัดป้ายนิเทศ เป็นต้น

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, 55 – 56) ได้เสนอแนวทางการสอนไว้ดังนี้

- 1) ก่อนสอนครูควรพูดจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนว่า การเขียนหนังสือถูกต้อง ชัดเจน เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใครอ่านข้อความนั้น ๆ ก็เข้าใจง่าย ไม่มีการเข้าใจผิด และควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้จากการเขียนแต่ละประเภทด้วย
 - 2) พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน คือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใดควรเริ่มต้นด้วยการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อนแล้วจึงเขียน เช่น ฟังคำถามแล้วแล้วเขียนตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้จากการฟังไปเขียน ให้นักเรียนอ่านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียน
 - 3) ในกรณีที่นักเรียนเขียนสะกดผิดพลาด ควรหาวิธีแก้โดยรวบรวมคำที่นักเรียนมักสะกดผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานดำหรือบัตรคำ มีการแข่งขันสะกดคำ และทดสอบเป็นระยะ เป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักระวังตัวมิให้เขียนผิด
 - 4) การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือเขียนสำหรับชั้นหรือประกวดเขียนนิทาน ประกวดเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบด้วยตนเอง ก็เป็นการส่งเสริมทักษะการเขียนของนักเรียน
 - 5) ในการสอนวิชาต่าง ๆ ควรมีการบูรณาการ เพื่อช่วยกันหรือร่วมมือกันสอนให้ทุกวิชาสัมพันธ์กัน โดยใช้เนื้อหาวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะการเขียน เช่น เขียนรายงาน เรียงความ
- ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำควบกล้ำนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียน มีความสนุกสนานร่วมกับการให้ความรู้ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 กิจกรรมเสริมทักษะ

กิจกรรมเสริมทักษะเป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ควบคู่กับความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมเสริมทักษะได้อย่างหลากหลาย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กุศยา แสงเดช (2545, 5) ได้อธิบายความหมายของคำว่า แบบฝึกหัดไว้ว่า “แบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้แบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ให้ครูทราบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือมีจุดด้อยที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้สอนใช้ตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของผู้เรียน” ในงานวิจัยนี้ได้ใช้กิจกรรมเสริมทักษะ 2 รูปแบบ คือ เกมและแบบฝึกเสริมทักษะ

2.3.1 เกม

เกมเป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา เนื่องจากเกมจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและปฏิบัติไปพร้อมกัน รวมทั้งยังได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอีกด้วย เกมจึงเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, 91) ได้แบ่งเกมออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะการเล่น ดังนี้

1) เกมเบ็ดเตล็ด เป็นลักษณะเกมง่าย ๆ ที่สามารถเล่นได้ในสถานที่ต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์ของการเล่นเพื่อให้การเล่นนั้นไปสู่จุดมุ่งหมายในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นการสร้างเสริมทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น คือ การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ และคล่องตัว ซึ่งเกมประเภทนี้ ได้แก่ เกมประเภทสนุกสนาน เกมมีจุดหมาย เกมย้ำความว่องไว และเกมฝึกสมอง เป็นต้น

2) เกมเล่นเป็นนิยาย เป็นลักษณะของกิจกรรมการแสดงออกซึ่งท่าทางต่าง ๆ รวมทั้งการเคลื่อนไหวแสดงออกในรูปแบบของการเล่นหรือแสดง โดยการกำหนดบทบาทสมมุติหรือการแสดงละครตามความเข้าใจของผู้แสดงแต่ละคน และดำเนินเรื่องไปตามเนื้อหาหรือเรื่องที่จะเล่น

3) เกมประเภทสร้างสรรค์ ลักษณะของกิจกรรมการเล่นที่ส่งเสริมการเล่นที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแสดงออกซึ่งความสามารถในการเคลื่อนไหว ความสามารถในการใช้ภาษา สมองคิดเพื่อโต้ตอบหรือกิจกรรมการเล่นอย่างสนุกสนาน

4) เกมประเภทชิงที่หมายไล่จับ

4.1) เกมประเภทชิงที่หมาย เป็นเกมการเล่นที่ต้องอาศัยความแข็งแรง รวดเร็ว ความคล่องตัว การหลอกล่อ และกลวิธีเพื่อจับเป้าหมายหรือชิงที่ให้เร็วที่สุด ให้ประโยชน์ด้านความสนุกสนาน พัฒนาความเจริญเติบโตและความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียน

4.2) เกมประเภทไล่จับ เป็นเกมที่ใช้ความคล่องตัวในการหลบหลีกไม่ให้ถูกจับ ต้องอาศัยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา สมรรถภาพทางกาย ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นการออกกำลังกายด้วย

5) เกมประเภทรายบุคคล เป็นเกมแข่งขันประเภทหนึ่งที่ใช้ความสามารถและสมรรถภาพทางกายของแต่ละบุคคลเป็นหลักในการแข่งขัน ใครสามารถทำได้ดีและถูกต้องก็จะเป็นผู้ชนะ จัดเป็นเกมประเภทวัดความสามารถของผู้เรียนซึ่งควรจะเป็นลักษณะเกมการต่อสู้หรือเลียนแบบก็ได้

6) เกมแบบหมู่หรือผลัด เป็นเกมที่มีลักษณะการแข่งขันระหว่างกลุ่ม โดยแต่ละหมู่หรือกลุ่มจะไม่ยุ่งกับกลุ่มอื่น ทุก ๆ คนจะพยายามทำให้ดีที่สุด เพื่อประโยชน์ของกลุ่มโดยอาศัยทักษะความสามารถของสมาชิกแต่ละคนมาเป็นผลรวมของกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะเบื้องต้นทางกีฬา ส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย สนุกสนานร่าเริงและความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

7) เกมพื้นบ้าน เป็นเกมที่เด็ก ๆ เล่นกันในท้องถิ่นแต่ละบ้านซึ่งมีการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นเกมที่แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แสดงถึงวัฒนธรรมประเพณีที่มีมาแต่โบราณ เช่น เกมหมากเก็บ เกมสละบ้า เกมจ้ำจี้ เป็นต้น

8) เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ เป็นเกมการเล่นทั้งประเภทชุดและบุคคลที่ใช้ทักษะสูงขึ้น เพื่อเป็นการนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่ โดยจะนำการเล่นกีฬาใหญ่มาดัดแปลงให้มีกฎกติกา น้อยลง เล่นง่ายขึ้นและเหมาะสมสำหรับวัยเด็ก แต่ยังอาศัยหลักและทักษะแบบเดียวกันกับที่กีฬาใหญ่นั้นใช้อยู่ เช่น เกมนำฟุตบอล เกมนำบาสเกตบอล เกมนำวอลเลย์บอล เป็นต้น

9) เกมนันทนาการ เป็นเกมการเล่นที่มีจุดหมาย เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด เล่นได้ทุกเพศทุกวัย ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในการรวมกลุ่มพบปะสังสรรค์ต่าง ๆ

10) เกมเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นเกมที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการไว้ชัดเจน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่จัดให้ให้ทุกคนช่วยกันคิดและเล่นเกม หลังจากนั้นจะมีการนำเนื้อหาข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น

วิธีการเล่น และผลการเล่นมาใช้ในการอภิปราย เพื่อสรุปให้แนวคิดเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาหรือบทเรียน นำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

สมพล ฐปบุชา (2527, 15) ได้แบ่งประเภทของเกมสำหรับประกอบการสอนภาษาไทยไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1) เกมการสอนวรรณคดี เช่น การแข่งขันจับคู่ตัวละครในวรรณคดี การแข่งขันหาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน เกมทายชื่อตัวละครในวรรณคดี

2) เกมการใช้ภาษา เช่น เกมแข่งขันเขียนคำ การแข่งขันอ่านคำ เกมเปิดพจนานุกรม เกมหาคำตรงข้าม เกมเรียงประโยค

3) เกมหลักภาษา เช่น เกมคำเป็นคำตาย เกมลักษณะนาม เกมวรรณยุกต์ เกมอักษรนำ เกมผสมคำ เป็นต้น

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2533, 4 – 5) ได้อธิบายถึงข้อควรคำนึงของผู้สอนในการเลือกใช้เกมประกอบการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

- 1) เกมนั้นต้องช่วยให้การสอนสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมาย
 - 2) ช่วยในการฝึกฝนบททวนบทเรียน
 - 3) เสริมคุณค่าในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์นอกเหนือจากความสนุก
 - 4) ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความมุ่งหมายและวิธีการเล่นอย่างชัดเจน
 - 5) ผู้เล่นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบที่กำหนดไว้ทุกครั้ง
 - 6) กำหนดเวลาในการเล่นที่แน่นอน
 - 7) การจัดเกมแข่งขันควรคละกัันระหว่างผู้เรียนเก่งและผู้เรียนอ่อน เพื่อให้รู้จักการช่วยเหลือและเกิดกำลังใจในการเล่น
 - 8) ผู้สอนควรเน้นเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง
 - 9) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดอุปกรณ์ประกอบการเล่น และคิดหาการเล่นที่จะมาใช้ประกอบการสอนเองบ้าง
 - 10) จัดเก็บอุปกรณ์การเล่นเกมไว้เป็นชุด ๆ ระบุชื่อและความมุ่งหมายประกอบไว้เพื่อให้ผู้สอนอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
- ข้อดีของวิธีการสอนโดยใช้เกมมีหลายประการ รวมไปถึงข้อจำกัดในการใช้เกมศึกษา แคมณี (2551, 368 – 369) ได้ชี้ให้เห็นข้อดีและข้อจำกัดของการใช้เกมเพื่อการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1) ข้อดี

1.1) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น

1.2) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและอยู่คงทน

1.3) เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยแรงมากขณะสอนและผู้เรียนชอบ

2) ข้อจำกัด

2.1) เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลามาก

2.2) เป็นวิธีสอนที่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากบางเกมต้องซื้อหามาโดยเฉพาะเกมจำลองสถานการณ์บางเกมมีราคาสูงมาก เนื่องจากการเล่นเกมส่วนใหญ่ ผู้เรียนทุกคนต้องมีวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นเฉพาะตน

2.3) เป็นวิธีสอนที่ขึ้นกับความสามารถของผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเกม จึงจะสามารถสร้างได้

2.4) เป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยการเตรียมการมาก เกมเพื่อการฝึกทักษะ แม้จะไม่ยุ่งยากซับซ้อนนัก แต่ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นให้ผู้เรียนจำนวนมาก เกมการศึกษา และเกมจำลองสถานการณ์ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและทดลองใช้จนเข้าใจ ซึ่งต้องอาศัยเวลามาก โดยเฉพาะเกมที่มีความซับซ้อนมาก และผู้เล่นจำนวนมากยังต้องใช้เวลาอีกมากขึ้นอีก

2.5) เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนต้องมีทักษะในการนำการอภิปรายที่มีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนประมวลและสรุปการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

เกมจึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และยังมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเรื่องที่เรียนได้ง่ายขึ้น การใช้เกมที่ใช้เพื่อการพัฒนาทักษะก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาการเขียนควบคู่กันได้ ทั้งยังสามารถสร้างสรรค์เกมได้อย่างหลากหลายเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ในงานวิจัยฉบับนี้จะใช้เกมเพื่อเป็นเครื่องมือทบทวนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ก่อนจะให้ทำแบบฝึกหัดสะกดคำควบกล้ำ

2.3.2 แบบฝึกเสริมทักษะ

(1) ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างแบบฝึกจะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เกิดขึ้นได้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, 167) ได้อธิบายลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ ดังนี้

- 1) แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่เป็นบัตรคำสั่ง
- 2) แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่เป็นใบงานหรือใบกำหนดงาน
- 3) แบบฝึกเสริมทักษะที่เป็นชุดแบบฝึกหัดเสริม

กีฟลี วรณจีปี (2534, 105) ได้ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยไว้ดังนี้

1) เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในวิชาทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างมีระเบียบทั้งระบบเริ่มตั้งแต่จุดมุ่งหมาย กระบวนการและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพมาก เพราะได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว

2) ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและการดูแลเอาใจใส่จากครูด้วย

3) ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้ทำชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น

4) ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนโดยการกระทำดังนี้

- 4.1) ฝึกทักษะทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ แล้ว
- 4.2) ฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง
- 4.3) เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5) แบบฝึกใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้งแบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเองต่อไป

6) การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันทั่วทั้ง

7) แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในแบบเรียนจะช่วยให้เด็กได้อย่างเต็มที่

8) แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนที่ไม่ต้องการเสียเวลาลอกแบบฝึกหัดจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกจึงเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ เพื่อให้เป็นส่วนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเขียนสะกดคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (ดวงเดือน อ่อนน้อม และคนอื่น ๆ, 2536, 37)

1) แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจน ทั้งคำสั่ง และวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวจนเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้เหมาะสมกับผู้ใช้นี้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ

2) แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นาน และทันสมัยอยู่เสมอ

3) ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4) แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5) แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ออกให้เกิดความเพลิดเพลินและความพอใจแก่ผู้ใช้ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า เด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็ว ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6) แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาได้ด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7) แบบฝึกหัดที่มีผลตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าทั้งเด็กเก่งและเด็กอ่อนจะได้ทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8) แบบฝึกหัดที่ดี ควรสร้างความสนใจของนักเรียนตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน

9) แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

แบบฝึกหัดที่ดีจะต้องมีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียน เพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

(2) หลักการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

แบบฝึกที่ดีควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และความสามารถให้ดียิ่งขึ้น ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, 53 - 56) ได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้หลายประการ ดังนี้

1) ประเภทเลือกตอบ

- 1.1) เลือกระบายสีคำพวกเดียวกัน
- 1.2) เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
- 1.3) เลือกตัวพยัญชนะใส่ในกลุ่มคำ
- 1.4) เลือกคำที่สะกดการันต์ถูกต้อง
- 1.5) เลือกคำพวกเดียวกัน

2) ประเภทเติมคำ

- 2.1) เติมพยัญชนะในคำที่กำหนดให้
- 2.2) เติมคำลงในข้อความที่กำหนดให้
- 2.3) เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย
- 2.4) เติมคำให้มีความหมายตรงกับภาพ
- 2.5) เติมอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำซึ่งมีความหมายตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้

3) ประเภทจับคู่

- 3.1) จับคู่พยางค์กับคำที่อ่านต่อกัน
- 3.2) จับคู่กับข้อความที่มีความหมายตรงกัน
- 3.3) จับคู่คำพวกเดียวกัน

- 4) ประเภทสร้างคำ
 - 4.1) สร้างคำจากภาพ
 - 4.2) สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้
 - 4.3) สร้างคำโดยเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้
 - 4.4) นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่
 - 4.5) สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับที่กันอยู่
- 5) ประเภทสร้างประโยค
 - 5.1) สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้
 - 5.2) เลือกคำเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
 - 5.3) สร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้
- 6) ประเภทเขียนคำ
 - 6.1) เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนด
 - 6.2) เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนด
 - 6.3) แก้อคำที่สะกดผิด
- 7) ประเภทแยกส่วนประกอบของคำ
- 8) ประเภทหาความหมายของคำ

แบบฝึกจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านการสะกดคำควบกล้ำ เนื่องจากผู้เรียนจะมีโอกาสได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำควบกล้ำ หากพบข้อบกพร่องจะได้พัฒนาตนเองต่อไป เนื่องจากการสะกดคำเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง หากสะกดคำได้ถูกต้องก็จะสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาผู้เรียนจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะหากผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกนั้น จะทำให้ผู้เรียนมีความสุขและสนใจใคร่เรียนรู้ สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542, 278 - 279) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่า “ 1) ความพึงพอใจเป็นผลรวมของความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่าง ๆ 2) ความพึงพอใจเป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ 3) ความพึงพอใจในการทำงานเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี และสำเร็จจนเกิดเป็นความภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้” ซึ่งความพึงพอใจมีหลายลักษณะ ดังที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2549, 43) ได้ชี้ให้เห็นลักษณะของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1) ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลหรือสิ่งใด สิ่งหนึ่ง บุคคลจะรับรู้ความพึงพอใจจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การรับรู้ เรียนรู้ สิ่งที่ได้รับการตอบสนองแตกต่างกันไป และหากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความต้องการก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ

2) ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์หนึ่ง ในความพึงพอใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลย่อมมีข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ (Reference) เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้จากการเรียนรู้ คำบอกเล่าของกลุ่มเพื่อน ซึ่งจะเกิดเป็นความคาดหวังต่อสิ่งที่ควรได้รับ และผู้ที่ได้รับจะประเมินสิ่งที่ได้รับจริง และถ้าหากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวังจะเกิดความพึงพอใจ และในทางตรงกันข้าม หากสิ่งที่ได้รับไม่เป็นไปตามความคาดหวัง ผลก็คือความไม่พึงพอใจในสิ่งนั้น

3) ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องจากในแต่ละช่วงเวลามุมมองมีความคาดหวังต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ที่ได้มาระหว่างนั้น ทำให้ระดับความพึงพอใจขึ้น ๆ ลง ๆ ตลอดเวลา ซึ่งส่งผลให้สิ่งที่ได้รับกับสิ่งที่คาดหวังเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ดังนั้นการวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมเสริมทักษะสะกดคำควบล้ำจึงเป็นสิ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยมีแนวคิดสำหรับการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะ ซึ่งอาศัยหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ดังนี้

1) ทฤษฎีการลองถูกลองผิดของธอร์นไดค์ ที่สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1.1 กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ

1.2 กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำง่าย

1.3 กฎการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้อง

ควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

2) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ มีแนวคิดที่สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยมีการเสริมแรง

3) วิธีการสอนของกาเย่ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกทักษะ จึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

4) แนวคิดของบลูม มีแนวคิดว่าธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

ดังนั้นการสร้างแบบฝึกทักษะควรสร้างให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน และควรมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจและจูงใจนักเรียนให้อยากทำ และให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ (สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550, น. 54 – 55)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรศักดิ์ ศรีตระกูล (2541, ง) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 20 แบบฝึก ใช้เวลาในการฝึก 20 คาบ สามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทองสุข วงศ์ทิพย์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยตามมาตราตัวสะกดอยู่ในระดับมากที่สุด

เสาวนีย์ ชลมาศ (2550, ง) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้เกมเป็นสื่อการสอนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองคอกหมู จังหวัดระยอง พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมเป็นสื่อการสอนอ่านมีคะแนนการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมเป็นสื่อการสอนเขียนสะกดคำมีคะแนนการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไล พลอาสา (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน

บ้านถนนโคกใหญ่มีประสิทธิภาพ 94.98/91.36 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อยู่ในระดับมาก สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมัย พรหมชาติ (2553, ง) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพัฒนาราม) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพิทยา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานมีค่า 88.67/92.36 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำพื้นฐานเรื่องเรารักเมืองไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมทักษะโดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เข้าใจ และสามารถสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการเขียนของผู้เรียน ทั้งในด้านการเรียนและการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะและสร้างแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มโรงเรียนเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 22 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1) กิจกรรมเสริมทักษะ ประกอบด้วย เกมและแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1) แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

1.1) ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2) ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำจากหนังสือเอกสาร และงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ

1.3) สร้างแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะตามกรอบเนื้อหาจำนวน 8 เรื่อง ประกอบด้วย รู้จักพยัญชนะควบกล้ำ พยัญชนะต้นเป็นอย่างไร รู้จักคำควบแท้และควบไม่แท้ รู้จักคำและความหมายของคำ ต่อเติมคำที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ มาแต่งประโยคกัน การเขียนคำให้สอดคล้องกับภาพ และมาฝึกใช้คำควบกล้ำกัน และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

1.4) นำแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะเรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของกิจกรรมผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

- รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- อาจารย์นาฏอนงค์ พวงสมบัติ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล สนวนทอง อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์

1.5) ปรับปรุงแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6) นำแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดลอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายและไม่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E1/E2 โดยนำแบบฝึกไปทดลอง ดังนี้

1.6.1) ขั้นตอนแรก การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีระดับผลการเรียนเก่ง กลาง อ่อนอย่างละ 1 คน แล้วนำผลที่ได้มากำหนดหาค่าประสิทธิภาพ

1.6.2) ขั้นตอนที่สอง นำผลที่ได้จากการปรับปรุงแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ ครั้งที่ 1 ไปทดลองแบบกลุ่มเล็กกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเป็นคนละคนกับขั้นตอนแรก จำนวน 9 คนที่มีระดับผลการเรียน เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 3 คน แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพ

1.6.3) ขั้นตอนที่สาม นำผลที่ได้จากการปรับปรุงแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ ครั้งที่ 2 ไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคนละคนกับขั้นตอนแรกและขั้นตอนที่สอง แล้วนำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพ

1.7) นำแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้สอนเป็นผู้อธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง รวมทั้งเนื้อหากิจกรรมต่าง ๆ กับผู้เรียน แล้วดำเนินการทำกิจกรรมตามแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ซึ่งในส่วนของเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำควบกล้ำนั้นให้ผู้สอนได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ โดยใช้ระยะเวลาทำกิจกรรม 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง ทำแบบฝึกหัดกิจกรรมเสริมทักษะ และทำแบบสอบหลังเรียน

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.2) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน

2.3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

- อาจารย์พิชญา เขียวภาษา อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- อาจารย์จิตติกานต์ แก้ววิเศษ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล สนวนทอง อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยและ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์

2.4) นำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนกลุ่มทดลองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน

2.5) ตรวจให้คะแนนและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำผลที่ได้หาค่าความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเล่นเกมเพื่อจัดเกมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

3.1) ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อเกมเสริมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

3.3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม

3.4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนอนุบาลเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ซึ่งในส่วนของเนื้อหานี้ให้ผู้สอนได้ดำเนินการสอนในชั้นเรียนปกติ

3.5) ปรับปรุงเกมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้าน สะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ประกอบด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาหาค่าอำนาจ

จำแนก ค่าความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ และหาประสิทธิภาพของแบบฝึก กิจกรรมเสริมทักษะ โดยหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึก กิจกรรมเสริมทักษะ และจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึก กิจกรรมเสริมทักษะ (E_1/E_2) และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้เกมเสริมทักษะการ เขียนสะกดคำควบกล้ำ จากนั้นจึงนำไปใช้กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

3.4.1) ทดสอบก่อนเรียน

3.4.2) ใช้กิจกรรมเสริมทักษะ

3.4.3) ทดสอบหลังเรียน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน – หลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาเนื้อหาคำควบกล้ำปรากฏในคำใหม่ในบทเรียนและคำที่นักเรียนควรรู้ชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 6 ตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิตของกระทรวงศึกษาธิการ

(2) ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามโดยใช้คำควบกล้ำปรากฏในคำใหม่ในบทเรียนและคำที่ นักเรียนควรรู้ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิตของ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 209 คำ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ นำมาปรับปรุงข้อบกพร่องของแบบทดสอบด้านเนื้อหา

โดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) แล้วนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมา แปลงเป็นคะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง	กำหนดเป็น	+1
มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ	กำหนดเป็น	0
มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง	กำหนดเป็น	-1

จากนั้นนำมาแทนค่าในสูตรหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2559, 95)

$$IOC = \sum R/N$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้อง
R	หมายถึง	คะแนนความคิดเห็น
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ซึ่งต้องได้ค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

(3) นำค่าความกล้าที่ได้มาสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

(4) หลังจากหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแล้ว จึงนำไปทดสอบกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

(5) ข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนค่าความกล้าที่สะกดถูก – ผิด ที่ได้จากการใช้แบบทดสอบใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2) แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาว่าแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะเรื่องใดสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำความกล้า โดยมีเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ผู้วิจัยจะนำผลที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปมาใช้เพื่อสร้างแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะพัฒนาการเขียนสะกดคำความกล้าของผู้เรียน

3.6 สถิติที่ใช้

3.6.1 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

α	หมายถึง	ค่าความเชื่อมั่น
K	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
S_i^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_t^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

3.6.2 การหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก

$$p = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

การหาค่าอำนาจจำแนกใช้สูตร

$$r = \frac{H - L}{N / 2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

(อนุวัติ คุณแก้ว, 2555, 144)

3.6.3 การหาค่าความเชื่อมั่น

ใช้สูตร KR-20

$$r_{KR-20} = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ เท่ากับจำนวนคนทำถูกหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$
 S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

(อนุวัติ คุณแก้ว, 2555, 148)

3.6.4 สูตรหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

สูตรการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X \times 100}{N}}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum f \times 100}{N}}{B}$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
 E_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
 $\sum f$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

(อนุวัติ คุณแก้ว, 2551, 151)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80

4.1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมเสริมทักษะ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามเกณฑ์ 80/80 เมื่อการวิจัยสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ E_1 / E_2 โดยใช้สูตร

การกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

A

เมื่อ E_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่คิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

$$E_2 = \frac{\sum F \times 100}{N}$$

B

เมื่อ E_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน (อนุวัติ คุณแก้ว, 2555,

151)

1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ตารางที่ 1 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

การทดลอง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน แบบฝึกเสริมทักษะการ เขียนสะกดคำควบกล้ำ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนสอบ หลังเรียน	ค่า ประสิทธิภาพ
แบบหนึ่งต่อหนึ่ง	3	73.00	77.78	76.84/77.78
แบบกลุ่มเล็ก	9	75.00	79.26	78.95/79.26
แบบภาคสนาม	30	78.20	89.60	83.32/89.60

2) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ตารางที่ 2 แสดงการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ
ตามเกณฑ์ 80/80

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	E_1 / E_2
95	81.50	85.79	95	89.14	93.83	85.79/93.83

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างคะแนนก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	df	เท่ากับ	$n - 1$ (อนวัติ คุณแก้ว, 2555, 210)

ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนสะกดคำ

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t	p
ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกหัด	22	77.18	263	69169	14.04	.05
หลังเรียนด้วยแบบฝึกหัด	22	89.14				

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3 ผลการสำรวจความพึงพอใจการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลสำรวจความพึงพอใจการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ข้อที่	กิจกรรม	$\bar{x}$	s.d.	การแปลความหมาย
1	ผู้เรียนได้ร่วมปฏิบัติงานกับสมาชิกในกลุ่ม	4.57	0.45	พึงพอใจมากที่สุด
2	ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	4.13	0.60	พึงพอใจมาก
3	ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เพื่อค้นหาข้อมูล	3.91	0.93	พึงพอใจมาก
4	ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก	4.65	0.55	พึงพอใจมากที่สุด
5	ผู้เรียนยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน	4.48	0.66	พึงพอใจมาก
6	ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ข้อมูลและแก้ไขปัญหา	4.61	0.58	พึงพอใจมากที่สุด
7	ผู้เรียนได้ร่วมมือกันวางแผนการทำงานกิจกรรม	4.43	0.63	พึงพอใจมาก
8	ผู้เรียนมีความสุขที่ได้ร่วมกันทำกิจกรรม	4.96	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
9	การจัดกิจกรรมแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.74	0.50	พึงพอใจมากที่สุด

ข้อที่	กิจกรรม	$\bar{x}$	s.d.	การแปลความหมาย
10	ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	4.91	0.47	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.54	0.58	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เรียนพึงพอใจการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.62 อยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจมากที่สุด มีความสุขที่ได้ร่วมกันทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.96 มีความพึงพอใจต่อการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีค่าเฉลี่ย 4.91 การจัดกิจกรรมแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.74 ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ย 4.65 ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ข้อมูลและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ย 4.61 ผู้เรียนได้ร่วมปฏิบัติงานกับสมาชิกในกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 4.57 ผู้เรียนยอมรับบทบาทซึ่งกันและกันมีค่าเฉลี่ย 4.48 ผู้เรียนได้ร่วมมือกันวางแผนการทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย 4.43 ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงมีค่าเฉลี่ย 4.13 และผู้เรียนได้ใช้ความรู้เพื่อค้นหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 3.91 ตามลำดับ

4.2.4 ผลการสำรวจความพึงพอใจการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงผลสำรวจความพึงพอใจการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ข้อที่	กิจกรรม	$\bar{x}$	s.d.	การแปลความหมาย
1	แบบฝึกมีคำแนะนำการใช้แบบฝึกที่ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.73	0.44	พึงพอใจมากที่สุด
2	แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.38	0.51	พึงพอใจมาก
3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.62	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
4	แบบฝึกมีภาพประกอบและการวางรูปแบบที่ดี	4.46	0.51	พึงพอใจมาก

ข้อที่	กิจกรรม	$\bar{x}$	s.d.	การแปลความหมาย
5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม	4.69	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
6	แบบฝึกมีความน่าสนใจและรูปแบบที่หลากหลาย	4.62	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
7	แบบฝึกมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	4.77	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
8	แบบฝึกช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียน	4.65	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.62	0.49	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกด คำควบกล้ำความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะเป็นไปตามลำดับ ดังนี้ แบบฝึกมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.77 เป็นอันดับแรก อันดับต่อมา คือ แบบฝึกมีคำแนะนำการใช้แบบฝึกที่ชัดเจนเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ย 4.73 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.69 แบบฝึกช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.65 แบบฝึกมีความน่าสนใจและรูปแบบที่หลากหลายและเนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.62 แบบฝึกมีภาพประกอบและการวางรูปแบบที่ดีมีค่าเฉลี่ย 4.46 และแบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.38

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตของโครงการวิจัย

5.1.1 ขอบเขตด้านประชากร : นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

5.1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา : คำควบกล้ำที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนและคำที่นักเรียนควรรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิตของกระทรวงศึกษาธิการ

5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียน 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะ

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.1 กิจกรรมเสริมทักษะ ประกอบด้วย เกมและแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

5.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

5.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

5.4.1 การพัฒนาประสิทธิภาพแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.79/93.83 แสดงว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียนมีประสิทธิภาพ 89.14 สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มตามเกณฑ์คะแนนเต็ม

5.4.3 ความพึงพอใจต่อการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ พบว่า ผู้เรียนมีความสุขที่ได้ร่วมกันทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.96 มีความพึงพอใจต่อการใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีค่าเฉลี่ย 4.91 การจัดกิจกรรมแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.74 ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ย 4.65 ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ข้อมูลและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ย 4.61 ผู้เรียนได้ร่วมปฏิบัติงานกับสมาชิกในกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 4.57 ผู้เรียนยอมรับบทบาทซึ่งกันและกันมีค่าเฉลี่ย 4.48 ผู้เรียนได้ร่วมมือกันวางแผนการทำกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย 4.43 ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงมีค่าเฉลี่ย 4.13 และผู้เรียนได้ใช้ความรู้เพื่อค้นหาข้อมูลมีค่าเฉลี่ย 3.91 ตามลำดับ

5.4.4 ความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะเป็นไปตามลำดับ ดังนี้ แบบฝึกมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.77 เป็นอันดับแรก อันดับต่อมา คือ แบบฝึกมีคำแนะนำการใช้แบบฝึกที่ชัดเจนเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ย 4.73 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.69 แบบฝึกช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.65 แบบฝึกมีความน่าสนใจและรูปแบบที่หลากหลายและเนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.62 แบบฝึกมีภาพประกอบและการวางรูปแบบที่ดีมีค่าเฉลี่ย 4.46 และแบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 4.38

5.5 อภิปรายผล

5.5.1 การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ พบว่า แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่ากับ 85.79/93.83 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแบบฝึกหัดแต่ละชุดมุ่งเน้นให้

ผู้เรียนรู้จักคำ รู้จักความหมาย และสามารถแยกแยะส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ รวมถึงสามารถนำคำไปใช้แต่งประโยคได้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำเป็นแบบฝึกที่ช่วยทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้น มีโอกาสได้ทบทวนหลายครั้ง ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างดี เนื่องจากทำให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ทั้งยังส่งผลต่อการเขียนในลักษณะต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ ศรีพยาศ (2553, ง) ได้พัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 86.75 สูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของวัลยา อำนองโพธิ์ และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2559, 283) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำเรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพ 92.47/93.89 สูงกว่าเกณฑ์ 90/90

5.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมเสริมทักษะของผู้เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า กิจกรรมเสริมทักษะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตรากลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของจอมพล อุ่นอ่อน และนพดล จันทรพิชญ (2557, 1) ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุริวรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม (2558, 77) ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้ใช้กิจกรรมเสริมทักษะมีความพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ทั้งในส่วน of แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะและเกมที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ทั้งนี้จากการสนทนากับผู้สอนและผู้เรียน พบว่า นอกเหนือจากการใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาการเรียนแล้ว การใช้เกมเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำควบกล้ำเป็นส่วน

หนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาและกระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนได้รับทั้งความรู้และความสนุกสนานควบคู่กันไป ดังนั้นการใช้เกมร่วมกับแบบฝึกหัดจึงเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตรา แแนวจำปา (2549, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของประไพ สุวรรณสารคุณ และ วัชรรา เล่าเรียนดี (2554, 211) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ระดับเห็นด้วยมาก รวมทั้งงานวิจัยของจุฑามาศ กันต๊ิบ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิคจิจซอร์ 2 ร่วมกับการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน คือ ด้านการบรรยายการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับตามลำดับ

5.6 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวทางเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทย ดังนี้
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การใช้กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้นักเรียนศึกษาด้วยกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และอาจจะเสริมกิจกรรมเพิ่มเติมประกอบด้วย

2. ครูควรนำกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ไปใช้ร่วมกับการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ หรือเทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับทักษะอื่น ๆ ที่สำคัญในวิชาภาษาไทย เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่แตกต่างกัน

2. ควรมีการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้กิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำเช่น ความพึงพอใจต่อการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และ ทักษะคิดในการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ภิมาลัย. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการ
เรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- การประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. (2531). **แนวทางการจัดทำผลงานทาง
วิชาการสำหรับข้าราชการครูสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กีฟลี วรรณจีย์ (2534). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน
บทร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุศยา แสงเดช (2545). **แบบฝึก**. กรุงเทพฯ : แมค.
- ชนาธิป ผลวาวแว. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านและการเขียนสะกดคำไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จอมพล อุ่นอ่อน และนพดล จันทรเพ็ญ. (2557, มกราคม – มิถุนายน). การพัฒนาแบบฝึก
ทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์, 9(1), 1.
- จุฑามาศ กันต๊ับ. (2554). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ
โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ 2 ร่วมกับเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุติตา คงด้วง. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545). **การสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม และคนอื่น ๆ. (2536). **เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- ทองสุข วงศ์ทิพย์. (2549). **การสร้างชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทย ตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- ทัศนีย์ ศุภเมธิ. (2534). **พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ทศนา เขมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทีน มหาจันทร์. (2519). **หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (เมษายน – มิถุนายน, 2538). **สารพัฒนาหลักสูตร**, 11. 53.
- ประไพ สุวรรณสารคุณ และวัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2554, มกราคม - มิถุนายน). การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**, 2(2), 211.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2549). **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพมหานคร.
- ผะอบ โปะชะเกษณะ (2532). **ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน-การพูด-การฟัง**. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- พิสมัย พรหมชาติ. (2553). **การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพัทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพัฒนาราม) สังกัด สำนักงานการศึกษาเมืองพัทยา**. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มานิตยา ทองธรรมสกุล. (2553). **การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์)**. คุรุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- วัลยา อ่อนองโพธิ์ และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2559, มกราคม - มิถุนายน). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 8(1), 283.
- วิจิตรา แนวจำปา. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึกทักษะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไล พลอาสา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศรศักดิ์ ศรีตระกูล. (2541). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สนิท สัตโยภาส. (2526). การสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- _____. (2532). การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมพล ฐปฐา (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนหลักภาษาไทยด้วยการสอนแบบบรรยายโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สาคร บุญเลิศ (2538). **ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาคพัฒนามาตรฐาน
ตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์ (2538). **วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา**.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2529). **ทฤษฎีการวัดและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสาวนีย์ ชลมาศ. (2550). **ผลการใช้เกมเป็นสื่อการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านและ
เขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองคอกหมู
จังหวัดระยอง**. ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวีรวรรณ ชัยเพชร, วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม. (2558, กรกฎาคม - ธันวาคม).
การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4. **วารสารราชภัฏ สุราษฎร์ธานี**, 2(2), 78.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550) ผลงานทางวิชาการส่งการเลื่อนวิทยฐานะ.
กรุงเทพฯ : อีเค บุคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ. (2547). **19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- หรรษา ผลาท. (2542). **การพัฒนาการเขียน**. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2555). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อน
วิทยฐานะ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ชิวพันธ์ (2533). **คู่มือการสอนภาษาไทย : กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน**. พิมพ์
ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อำนวย ชุ่มคำเมือง. (2526). **กระบวนวิชา ED.SEC441 : ปัญหาการสอนภาษาไทยระดับ
มัธยม (เอกสารประกอบการสอน)**. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- MGR Online. (2549, 26 กรกฎาคม). สมเด็จพระเทพฯ รับสั่งคนไทยภาษาไทยสำคัญที่สุด ย้ำ
ครูต้องมีความรู้ดี-ทันสมัย ใน MGA Online [Online]. Available :
<https://mgronline.com/qol/detail/9490000095681>. [2561, พฤศจิกายน 12].

MGR Online. (2558, 12 มกราคม). ประกาศปี 58 ปลด นร.อ่านไม่ออก-เขียนไม่ได้ “ณรงค์”
ฟุ้ง! ทำได้จริง 110%. ใน MGA Online [Online]. Available :
<https://mgronline.com/qol/detail/9580000003950>. [2561, 12 พฤศจิกายน].

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประวัติผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว

อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - ศษ.บ.(คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 กศ.ม.(วัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร
 กศ.ด.(การทดสอบและวัดผลการศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. อาจารย์นาฏอนงค์ พวงสมบัติ

อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - ศศ.บ.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร
 ศศ.ม.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล สวนทอง

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - ศษ.บ.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ศษ.ม.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร
 วท.ด.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. อาจารย์ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ

อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 เพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - ศษ.บ.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศษ.ม.(ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5. อาจารย์พิเศษ เชี่ยวภาษา

อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประวัติการศึกษา - ค.บ.(ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ.ม.(ภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ

- ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะกดคำ ควบกล้ำ
- รายละเอียดการหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของคำที่จะนำไปใช้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- ผลการวิเคราะห์การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์
- การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนโรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำระหว่างคะแนนก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

1. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน
สะกดคำควบกล้ำ

ตารางที่ 1 แสดงการคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่นักเรียนควร
นำไปใช้เพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียนด้านการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
1	เกวียน	///			3	1
2	เกษตรกรรม	///			3	1
3	เครื่องเคียว	///			3	1
4	เครื่องขี้ม	///			3	1
5	เคราะห์ดี	///			3	1
6	เคราะห์หามยามร้าย	///			3	1
7	เครื่องเซ่น	///			3	1
8	เครื่องถม	///			3	1
9	เครื่องสังเว	///			3	1
10	เกล็ดไอลัส	///			3	1
11	ไกรสร	///			3	1
12	กงเกวียนกำเกวียน	///			3	1
13	กระเข้าเข้าแห่	///			3	1
14	กระแต	///			3	1
15	กระดั่งงา	///			3	1
16	กระดาศสา	///			3	1
17	กระตั่ว	///			3	1
18	กระต่ายตีนตุ่ม	///			3	1
19	กระบาล	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
20	กระป๋อง	///			3	1
21	กระป๋อง	///			3	1
22	กระป๋อง	///			3	1
23	กราฟ	///			3	1
24	กรีธาทัพ	///			3	1
25	กรุงรัตนโกสินทร์	///			3	1
26	กรูมกริม	///			3	1
27	กลอนกานท์	///			3	1
28	กลัวให้ถูกทำ กล้าให้ ถูกที่ ดีให้ถูกทาง	///			3	1
29	กล่าวหา	///			3	1
30	กวัดแกว่ง	///			3	1
31	กะพริบ	///			3	1
32	ขริ้ว	///			3	1
33	ชวนชวาย	///			3	1
34	ขวัญ	///			3	1
35	ขวาก	///			3	1
36	คนที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย ใดในชีวิต เปรียบเสมือนเรือไม่มี หางเสือ	///			3	1
37	อิเล็กทรอนิกส์	///			3	1
38	ครั้นคร้าม	///			3	1
39	คราวเคราะห์	///			3	1
40	คร่ำครวญ	///			3	1
41	ครั้นครว	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
42	คละเคิ้ล้า	///			3	1
43	คลิก	///			3	1
44	ความไม่มีโรคเป็น ลาภอันประเสริฐ	///			3	1
45	ความดีงามไม่มีในคน พาล	///			3	1
46	ความประมาทเป็น ทางแห่งความตาย	///			3	1
47	ใจกระเบน	///			3	1
48	จับปลาสองมือ	///			3	1
49	ฉลองพระองค์	///			3	1
50	ดับเบิลคลิก	///			3	1
51	ดาวพระเคราะห์	///			3	1
52	ไดรเวอร์	///			3	1
53	ตรวจตรา	///			3	1
54	ตระ	///			3	1
55	ตริตรอง	///			3	1
56	ตะกณะ	///			3	1
57	ติดลูกไม้พราว	///			3	1
58	ถุงพระบาท	///			3	1
59	ถุงพระหัตถ์	///			3	1
60	ทรงศักดิ์	///			3	1
61	ตรีภูมิ	///			3	1
62	ทรัพยากรธรรมชาติ	///			3	1
63	ทรมสวาท	///			3	1
64	ทองกวาว	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
65	ทอประกาย	///			3	1
66	ธรรมย่อมรักษาผู้ ประพฤติธรรม	///			3	1
67	นิทรา	///			3	1
68	บวงสรวง	///			3	1
69	บาตรพระ	///			3	1
70	บุรุษไปรษณีย์	///			3	1
71	บูลเบอรี	///			3	1
72	ประกาศ	///			3	1
73	ประจ้อประแจ	///			3	1
74	ประจักษ์	///			3	1
75	ประจัญ	///			3	1
76	ประจวร	///			3	1
77	ประชาสัมพันธ์	///			3	1
78	ประณต	///			3	1
79	ประณม	///			3	1
80	ประดิดประดอย	///			3	1
81	ประดิษฐาน	///			3	1
82	ประทับ	///			3	1
83	ประพฤติ	///			3	1
84	ประเพณี	///			3	1
85	ประมาท	///			3	1
86	ประมุข	///			3	1
87	ประยุกต์	///			3	1
88	ประโยชน์	///			3	1
89	ประวัติ	///			3	1
90	ประวัติศาสตร์	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
91	ประวิง	///			3	1
92	ประสงค์	///			3	1
93	ประสพการณ์	///			3	1
94	ประสูติ	///			3	1
95	ปรัชญา	///			3	1
96	ปรากฏ	///			3	1
97	ปราชญ์	///			3	1
98	ปรารภนา	///			3	1
99	ปรารภณ์	///			3	1
100	ปราศจาก	///			3	1
101	ปราศรัย	///			3	1
102	ปราสาท	///			3	1
103	ปริศนา	///			3	1
104	ปริชา	///			3	1
105	ปริชาชาญ	///			3	1
106	ป่าโปร่ง	///			3	1
107	ปีพาทย์เครื่องใหญ่	///			3	1
108	เปรมปรีดา	///			3	1
109	เปรมปรีดี	///			3	1
110	เปื่องปราด	///			3	1
111	โปรตีน	///			3	1
112	โปรษณีย์	///			3	1
113	เหงื่อไคล	///			3	1
114	พรหม	///			3	1
115	พระบรรค์	///			3	1
116	พระเขนย	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
117	พระชนนี	///			3	1
118	พระพนต์	///			3	1
119	พระทรวง	///			3	1
120	พระแท่น	///			3	1
121	พระธำมรงค์	///			3	1
122	พระธิดา	///			3	1
123	พระนาสา	///			3	1
124	พระนาสิก	///			3	1
125	พระเนตร	///			3	1
126	พระบรมมหาราชวัง	///			3	1
127	พระบรมราชวินิจฉัย	///			3	1
128	พระบรมราชโองการ	///			3	1
129	พระบรมราโชวาท	///			3	1
130	พระบาท	///			3	1
131	พระปฐมเจดีย์	///			3	1
132	พระปราง	///			3	1
133	พระพักตร์	///			3	1
134	พระพาย	///			3	1
135	พระพาหา	///			3	1
136	พระพิฆเนศ	///			3	1
137	พระภูษา	///			3	1
138	พระมหากษัตริย์	///			3	1
139	พระมารดา	///			3	1
140	พระราชดำริ	///			3	1
141	พระราชทาน	///			3	1
142	พระราชธิดา	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
143	พระราชปณิธาน	///			3	1
144	พระราชมารดา	///			3	1
145	พระราชวัง	///			3	1
146	พระราชอุทยาน	///			3	1
147	พระราชโอรส	///			3	1
148	พระลักษมณ์	///			3	1
149	พระศอ	///			3	1
150	พระเศียร	///			3	1
151	พระสนับเพลา	///			3	1
152	พระเสโท	///			3	1
153	พระหทัย	///			3	1
154	พระหัตถ์	///			3	1
155	พระอัยกา	///			3	1
156	พระอัยกี	///			3	1
157	พระอินทร์	///			3	1
158	พระอูฐ	///			3	1
159	พระโอรส	///			3	1
160	พระโอรส	///			3	1
161	พราหมณ์	///			3	1
162	พริ้ง	///			3	1
163	พฤษภา	///			3	1
164	พฤติกรรม	///			3	1
165	พฤษภาคม	///			3	1
166	พลับพลา	///			3	1
167	พลาดพลั่ง	///			3	1
168	พลาสติก	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
169	พลุพล่าน	///			3	1
170	เพลงปฎิพากย์	///			3	1
171	แพรวพราว	///			3	1
172	ฟรี	///			3	1
173	ฟรีเซี่ย	///			3	1
174	ภูมิประเทศ	///			3	1
175	วัสถการพราหมณ์	///			3	1
176	สุภาพสตรี	///			3	1
177	เสด็จพระราชดำเนิน	///			3	1
178	วายุปราณ	///			3	1
179	เว็บเบราว์เซอร์	///			3	1
180	ศรัทธา	///			3	1
181	มิตรภาพ	///			3	1
182	รองพระบาท	///			3	1
183	ระบบสุริยจักรวาล	///			3	1
184	รัตพระองค์	///			3	1
185	รัตนตรัย	///			3	1
186	รับประทาน	///			3	1
187	ราตรี	///			3	1
188	ลูกไม้พราว	///			3	1
189	ศัตรู	///			3	1
190	ศัสตราวุธ	///			3	1
191	เศวษฐี	///			3	1
192	สกปรก	///			3	1
193	สงกรานต์	///			3	1
194	สตอร์วเบอร์รี่	///			3	1

คำที่	คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
195	สร้อยพระคอ	///			3	1
196	สร้อยเสก	///			3	1
197	สวนสามพราน	///			3	1
198	สระพัง	///			3	1
199	สันสกฤต	///			3	1
200	สัประยุทธ์	///			3	1
201	สารานุกรม	///			3	1
202	สาหร่าย	///			3	1
203	เสเพล	///			3	1
204	อีเมลแอดเดรส	///			3	1
205	อัลสโตรมีเลีย	///			3	1
206	อินทรี	///			3	1
207	อิมเมปรมาใจ	///			3	1
208	เสื้อคอกระเช้า	///			3	1
209	หมีขัณฑ์ขึ้นปลามัน	///			3	1

2. รายละเอียดการหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของคำที่จะนำไปสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้เทคนิค 27%

การหาค่าความยากใช้สูตร

$$p = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

การหาค่าอำนาจจำแนกใช้สูตร

$$r = \frac{H - L}{N / 2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ตารางที่ 2 แสดงค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของคำที่จะนำไปสร้างแบบฝึก
ทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	14	10	0.80	0.27
2	11	8	0.63	0.20
3	15	9	0.80	0.40
4	15	9	0.50	0.14
5	12	9	0.70	0.27
6	14	10	0.80	0.27
7	13	9	0.73	0.27
8	13	7	0.67	0.40
9	15	10	0.83	0.33
10	15	9	0.80	0.40
11	12	9	0.70	0.20
12	14	10	0.80	0.27
13	15	9	0.80	0.40
14	15	9	0.80	0.40
15	15	9	0.80	0.40
16	15	9	0.80	0.40
17	7	4	0.37	0.20
18	15	8	0.77	0.47
19	13	5	0.60	0.53
20	11	3	0.47	0.53
21	15	8	0.77	0.47
22	15	9	0.80	0.40
23	12	9	0.70	0.20

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
24	15	9	0.80	0.40
25	14	10	0.80	0.27
26	8	5	0.43	0.20
27	14	8	0.73	0.40
28	14	10	0.80	0.27
29	15	9	0.80	0.40
30	14	9	0.77	0.33
31	14	10	0.80	0.27
32	9	5	0.47	0.27
33	14	10	0.80	0.27
34	15	9	0.80	0.40
35	13	6	0.63	0.47
36	13	8	0.70	0.33
37	15	9	0.80	0.40
38	15	8	0.77	0.47
39	13	10	0.77	0.20
40	15	8	0.77	0.47
41	11	8	0.63	0.20
42	11	8	0.63	0.20
43	14	10	0.80	0.27
44	12	9	0.70	0.20
45	11	8	0.63	0.20
46	14	10	0.80	0.27
47	15	7	0.73	0.53
48	12	9	0.70	0.20
49	15	9	0.80	0.40
50	11	8	0.63	0.20

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
51	6	3	0.30	0.20
52	9	5	0.47	0.27
53	12	7	0.63	0.33
54	15	14	0.97	0.07
55	15	9	0.80	0.40
56	15	9	0.80	0.40
57	14	9	0.77	0.33
58	15	15	1.00	0.00
59	15	9	0.80	0.40
60	15	9	0.80	0.40
61	15	8	0.77	0.47
62	15	9	0.80	0.40
63	15	9	0.80	0.40
64	11	9	0.67	0.13
65	13	9	0.73	0.27
66	14	10	0.80	0.27
67	15	9	0.80	0.40
68	13	10	0.77	0.20
69	15	8	0.77	0.47
70	11	7	0.60	0.27
71	14	9	0.77	0.33
72	19	9	0.73	0.27
73	11	8	0.63	0.20
74	11	11	0.73	0.00
75	13	7	0.67	0.40

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
76	15	14	0.97	0.07
77	14	10	0.80	0.27
78	15	8	0.77	0.47
79	14	10	0.80	0.27
80	14	10	0.80	0.27
81	14	10	0.80	0.27
82	14	10	0.80	0.27
83	14	10	0.80	0.27
84	8	4	0.40	0.27
85	14	8	0.73	0.40
86	14	11	0.83	0.20
87	14	10	0.80	0.27
88	9	7	0.53	0.13
89	15	9	0.80	0.40
90	15	14	0.97	0.07
91	15	10	0.83	0.33
92	14	10	0.80	0.27
93	12	10	0.73	0.13
94	13	9	0.73	0.27
95	13	10	0.77	0.20
96	14	13	0.90	0.07
97	15	14	0.97	0.07
98	12	10	0.73	0.13
99	15	20	1.17	-0.33
100	8	2	0.33	0.40
101	14	14	0.93	0.00

ข้อ ที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
102	15	10	0.83	0.33
103	12	5	0.57	0.47
104	14	10	0.80	0.27
105	15	14	0.97	0.07
106	15	14	0.97	0.07
107	15	15	1.00	0.00
108	13	9	0.73	0.27
109	10	8	0.60	0.13
110	13	15	0.93	-0.13
111	15	14	0.97	0.07
112	15	15	1.00	0.00
113	14	11	0.83	0.20
114	15	10	0.83	0.33
115	11	7	0.60	0.27
116	15	14	0.97	0.07
117	15	12	0.90	0.20
118	15	10	0.83	0.33
119	13	9	0.73	0.27
120	13	12	0.83	0.07
121	11	9	0.67	0.13
122	13	12	0.83	0.07
123	13	11	0.80	0.13
124	15	9	0.80	0.40
125	10	7	0.57	0.20
126	12	11	0.77	0.07
127	15	13	0.93	0.13

ข้อ ที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
128	10	11	0.70	-0.07
129	14	10	0.80	0.27
130	12	10	0.73	0.20
131	14	10	0.80	0.27

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ใช้สูตร KR-20

$$r_{KR-20} = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{KR-20}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ เท่ากับจำนวนคนทำถูกหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$S^2 = \frac{(30 \times 150335) - (2055)^2}{(30)^2}$$

$$= 318.92$$

$$r_{KR-20} = \left[\frac{95}{30 - 1} \right] \left[1 - \frac{17.81}{318.92} \right]$$

$$= 0.95$$

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	H	L	p	q	pq
1	14	10	0.80	0.20	0.16
2	11	8	0.63	0.37	0.23
3	15	9	0.80	0.20	0.16
4	15	9	0.80	0.20	0.16
5	12	9	0.70	0.30	0.21
6	14	10	0.80	0.20	0.16
7	13	9	0.73	0.27	0.20
8	13	7	0.67	0.33	0.22
9	15	9	0.80	0.20	0.16
10	12	9	0.70	0.30	0.21
11	14	10	0.80	0.20	0.16
12	15	9	0.80	0.20	0.16
13	15	9	0.80	0.20	0.16
14	15	9	0.80	0.20	0.16
15	15	9	0.80	0.20	0.16
16	7	4	0.37	0.63	0.23
17	15	8	0.77	0.23	0.18
18	13	5	0.60	0.40	0.24
19	11	3	0.47	0.53	0.25
20	15	8	0.77	0.23	0.18
21	15	9	0.80	0.20	0.16
22	12	9	0.70	0.30	0.21
23	15	9	0.80	0.20	0.16
24	14	10	0.80	0.20	0.16
25	8	5	0.43	0.57	0.25
26	14	8	0.73	0.27	0.20

ข้อที่	H	L	p	q	pq
27	14	10	0.80	0.20	0.16
28	15	9	0.80	0.20	0.16
29	14	9	0.77	0.23	0.18
30	14	10	0.80	0.20	0.16
31	9	5	0.47	0.53	0.25
32	14	10	0.80	0.20	0.16
33	15	9	0.80	0.20	0.16
34	13	6	0.63	0.37	0.23
35	13	8	0.70	0.30	0.21
36	15	9	0.80	0.20	0.16
37	15	8	0.77	0.23	0.18
38	13	10	0.77	0.23	0.18
39	15	8	0.77	0.23	0.18
40	11	8	0.63	0.37	0.23
41	11	8	0.63	0.37	0.23
42	14	10	0.80	0.20	0.16
43	12	9	0.70	0.30	0.21
44	11	8	0.63	0.37	0.23
45	14	10	0.80	0.20	0.16
46	15	7	0.73	0.27	0.20
47	12	9	0.70	0.30	0.21
48	15	9	0.80	0.20	0.16
49	11	8	0.63	0.37	0.23
50	6	3	0.30	0.70	0.21
51	9	5	0.47	0.53	0.25
52	12	7	0.63	0.37	0.23

ข้อที่	H	L	p	q	pq
53	15	9	0.80	0.20	0.16
54	15	9	0.80	0.20	0.16
55	14	9	0.77	0.23	0.18
56	15	9	0.80	0.20	0.16
57	15	9	0.80	0.20	0.16
58	15	8	0.77	0.23	0.18
59	15	9	0.80	0.20	0.16
60	15	9	0.80	0.20	0.16
61	13	9	0.73	0.27	0.20
62	14	10	0.80	0.20	0.16
63	15	9	0.80	0.20	0.16
64	13	10	0.77	0.23	0.18
65	15	8	0.77	0.23	0.18
66	11	7	0.60	0.40	0.24
67	14	9	0.77	0.23	0.18
68	13	9	0.73	0.27	0.20
69	11	8	0.63	0.37	0.23
70	13	7	0.67	0.33	0.22
71	14	10	0.80	0.20	0.16
72	15	8	0.77	0.23	0.18
73	14	10	0.80	0.20	0.16
74	14	10	0.80	0.20	0.16
75	14	10	0.80	0.20	0.16
76	14	10	0.80	0.20	0.16
77	14	10	0.80	0.20	0.16
78	8	4	0.40	0.60	0.24

ข้อที่	H	L	p	q	pq
79	14	8	0.73	0.27	0.20
80	14	10	0.80	0.20	0.16
81	15	9	0.80	0.20	0.16
82	14	10	0.80	0.20	0.16
83	13	9	0.73	0.27	0.20
84	13	10	0.77	0.23	0.18
85	8	2	0.33	0.67	0.22
86	12	5	0.57	0.43	0.25
87	14	10	0.80	0.20	0.16
88	13	9	0.73	0.27	0.20
89	11	7	0.60	0.40	0.24
90	13	9	0.73	0.27	0.20
91	15	9	0.80	0.20	0.16
92	10	7	0.57	0.43	0.25
93	14	10	0.80	0.20	0.16
94	13	10	0.77	0.23	0.18
95	14	10	0.80	0.20	0.16
X	2055				
X ²	150335				
$\sum p$	68.50				
$\sum q$	26.50				
pq	17.81				

4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าความ สอดคล้อง
		+1	0	-1	
1	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	///			1
2	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	///			1
3	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้	///			1
4	วัตถุประสงค์สอดคล้องกับวิธีวัดประเมินผล	///			1
5	เนื้อหาสาระของแบบฝึกหัดสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	///			1
6	เนื้อหาสาระของแบบฝึกหัดสอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	///			1
7	เนื้อหาสาระของแบบฝึกหัดช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี	///			1
8	แบบฝึกหัดมีความน่าสนใจและตรงตามเนื้อหา	///			1
9	วิธีการประเมินผลครอบคลุมวัตถุประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้	///			1
10	แบบฝึกหัดใช้ภาษาได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	///			1
11	แบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม	///			1
12	แบบฝึกหัดสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้	///			1

5. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนโรงเรียน บ้านสะเดียง

ตารางที่ 5 แสดงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนโรงเรียน
บ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

คน ที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน								รวม แบบ ฝึก	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	D	D2
	ชุดที่ 1 (15)	ชุดที่ 2 (15)	ชุดที่ 3 (15)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	ชุดที่ 6 (10)	ชุดที่ 7 (10)	ชุดที่ 8 (10)					
1	15	13	14	9	8	9	7	8	83	80	91	11	121
2	14	14	12	9	8	10	8	9	84	75	85	10	100
3	15	14	11	9	9	9	8	9	84	82	89	7	49
4	14	13	12	8	8	10	8	9	82	75	87	12	144
5	15	15	14	7	9	9	9	9	87	81	91	10	100
6	13	14	13	8	7	10	8	10	83	84	94	10	100
7	14	14	12	9	9	9	9	8	84	83	85	2	4
8	15	12	12	9	8	8	9	9	82	73	81	8	64
9	13	14	13	8	9	10	8	8	83	77	89	12	144
10	14	13	13	6	9	9	8	10	82	74	87	13	169
11	12	14	14	7	9	10	8	10	84	80	92	12	144
12	13	12	12	8	9	10	7	8	79	79	92	13	169
13	13	14	12	8	9	9	7	9	81	74	93	19	361
14	15	13	11	9	9	7	8	7	79	81	95	14	196
15	14	12	13	8	9	9	9	9	83	82	95	13	169
16	14	14	13	9	6	8	7	9	80	81	94	13	169
17	13	12	14	7	9	8	6	8	77	80	89	9	81
18	12	13	14	10	8	8	9	8	82	69	86	17	289
19	13	14	12	8	7	8	7	8	77	74	95	21	441

คน ที่	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน								รวม แบบ ฝึก	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	D	D2
	ชุดที่ 1 (15)	ชุดที่ 2 (15)	ชุดที่ 3 (15)	ชุดที่ 4 (10)	ชุดที่ 5 (10)	ชุดที่ 6 (10)	ชุดที่ 7 (10)	ชุดที่ 8 (10)					
20	13	12	13	9	9	9	8	9	82	74	84	10	100
21	14	14	12	8	8	7	7	6	76	71	84	13	169
22	13	13	12	9	9	8	6	9	79	69	83	14	196

การกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำใช้เกณฑ์

มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ

$$E_1 = \frac{\sum X}{N \times A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้งหมด

$$E_1 = \frac{1793}{22 \times 95} \times 100 = 85.79$$

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ

$$E_2 = \frac{\sum F}{N \times B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนที่คิดเป็นร้อยละ
 ΣF แทน คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
 หลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

$$E_2 = \frac{1961}{(22 \times 95)} \times 100 = 93.83$$

สรุป ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ = $85.79/93.83$

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนสะกดคำระหว่างคะแนนก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n - 1}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน
 กับก่อนเรียน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 df เท่ากับ $n - 1$

สมมุติฐาน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$\begin{aligned} t &= \frac{263}{\sqrt{\frac{(22 \times 3479) - (263)^2}{22 - 1}}} \\ &= 14.04 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ค

แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะและแบบประเมินผล

- แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- เกมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- แบบประเมินความเหมาะสมต่อการเล่นเกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินความเหมาะสมต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เรียน
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเล่นเกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เรียน
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้สอน

แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
แบบฝึกเรื่องที่ 1 รู้จักพยัญชนะควบกล้ำ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องพยัญชนะควบกล้ำได้ถูกต้อง
โดยดูว่าควบกล้ำที่กำหนดให้ใช้พยัญชนะควบกล้ำใด

ข้อ ที่	คำ	พยัญชนะควบกล้ำ													
		คร	กว	กร	ดว	ขร	คล	พร	ทร	ขว	ตว	บล	ปล	พล	
	ตัวอย่าง														
	พระพักตร์							✓							
1	เกษตรกรรม										✓				
2	เครื่องขีรึม	✓													
3	กระเช้าैयाแห่			✓											
4	กะพริบ							✓							
5	ขร้ว					✓									
6	อิเล็กทรอนิกส์								✓						
7	กระต่ายตื่นตูม			✓											
8	พระราชปณิธาน							✓							
9	เสเพล													✓	
10	ไดรวเวอร์				✓										
11	พลุกพล่าน													✓	
12	ดับเบิลคลิก						✓								
13	จับปลาสองมือ												✓		
14	คละเคล้า						✓								
15	คลิก						✓								

แบบฝึกเรื่องที่ 2

เรื่อง พยัญชนะต้นเป็นอย่างไร

คำสั่ง ให้นักเรียนบอกส่วนประกอบของคำควบกล้ำที่กำหนดให้

ข้อที่	คำ	พยัญชนะต้น	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	ประเภทคำควบกล้ำ	
						ควบแท้	ควบไม่แท้
ตัวอย่าง	รัตพระองค์	พร	ะ	-	ี	✓	
ตัวอย่าง	พรีน	พร	ี	น	ี	✓	
1	ศัสตราวุธ	ตร	า	-	ี	✓	
2	พระลักษมณ์	พร	ะ	-	ี	✓	
3	วิศสการพราหมณ์	พร	า	ม	สามัญ	✓	
4	กระดาษา	กร	ะ	-	อ	✓	
5	กรุงรัตนโกสินทร์	กร	ุ	ง	สามัญ	✓	
6	ครำครวญ	คร	ำ	-	ี	✓	
7	ขวาก	ขว	า	ก	อ	✓	
8	ถุงพระบาท	พร	า	ท	อ	✓	
9	ประมาท	ปร	ะ	-	อ	✓	
10	รับประทาน	ปร	ะ	-	อ	✓	
11	ปวารณา	ปร	า	-	อ	✓	
12	ปรีชาชาญ	ปร	ี	-	สามัญ	✓	
13	ประมุข	ปร	ะ	-	อ	✓	
14	ปรัชญา	ปร	ะ	ช	อ	✓	
15	เห่ไคล	คล	ไ	-	สามัญ	✓	

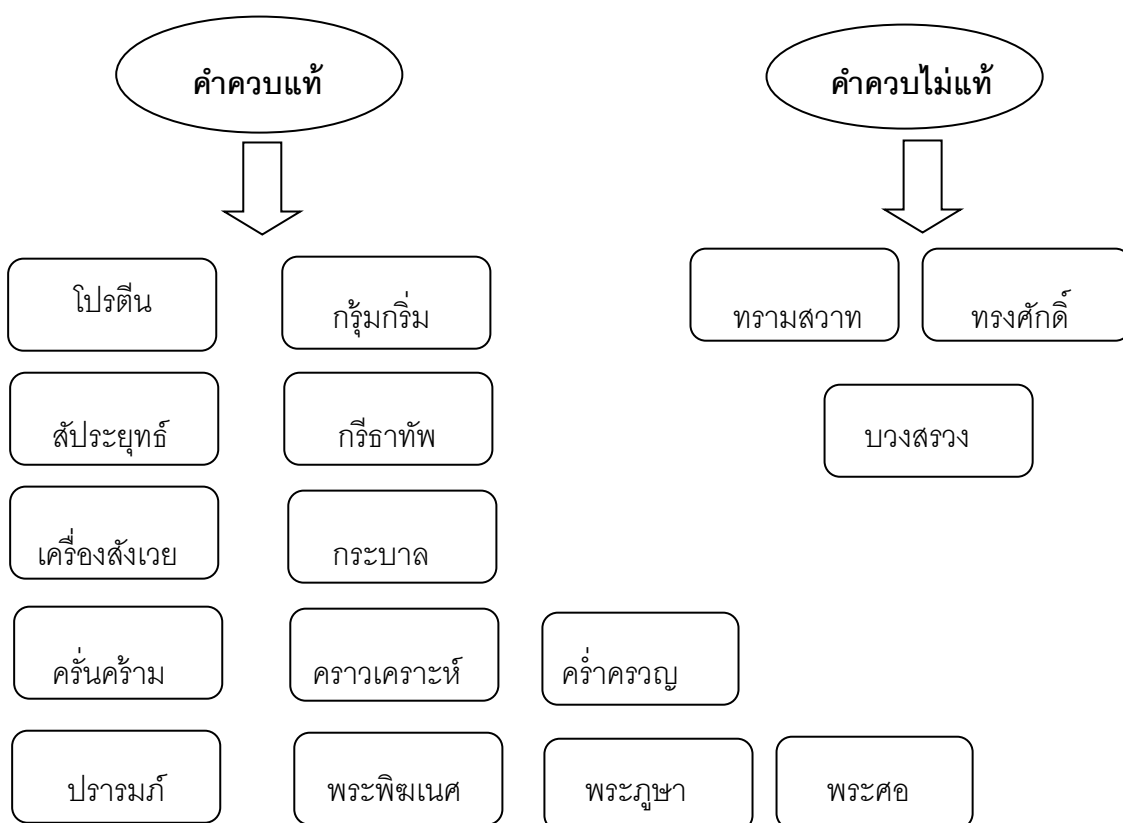
แบบฝึกเรื่องที่ 3

เรื่อง รู้จักคำควบแท้และคำควบไม่แท้

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้ไปใส่ไว้ในตารางให้ถูกต้องว่าคำใดเป็นคำควบแท้ และคำใดเป็นคำควบไม่แท้

กรุ่มกริม	สัประยุทธ์	กรีธาทัพ	เครื่องสังเวย	กระบาล
ครั่นคร้าม	คราวเคราะห์	คร่ำครวญ	พระศอ	ทรงศักดิ์
ปรารมภ์	บวงสรวง	พระพิฆเนศ	ทวามสวาท	พระภูษา

ตัวอย่าง โปรตีน

แบบฝึกเรื่องที่ 4
เรื่อง รู้จักคำและความหมายของคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำควบกล้ำที่กำหนดให้ไปใส่ในช่องให้ตรงกับความหมายของคำ

ประเพณี ประยุทธ์ ประจักษ์ กระบาล ประวิง กระออม
 ปราศรัย เปรมปรีดา ประจัญ ประวัติศาสตร์ กลอนกานท์

ข้อที่	ความหมาย	คำ
ตัวอย่าง	สิ่งที่นิยมถือปฏิบัติปฏิบัติสืบ ๆ กันมาจนเป็นแบบแผน	ประเพณี
1	หน่วงไว้ให้เนิ่นช้า, ถ่วงเวลา	ประวิง
2	ภาชนะสานด้วยไม้ไผ่ ยาสัน รูปคล้ายกระบุงขนาดย่อม ปากสอบ ใช้ใส่น้ำ	กระออม
3	นำความรู้ในวิทยาการต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์	ประยุทธ์
4	บทกลอน	กลอนกานท์
5	การพูดด้วยไมตรีจิต, การแสดงอชฌาสัยในระหว่างผู้ใหญ่ต่อผู้น้อย หรือผู้ที่เสมอกัน	ปราศรัย
6	ปรากฏชัด อาจเป็นทางตาหรือใจก็ได้	ประจักษ์
7	ส่วนกลางของกะโหลกศีรษะ, หัว, (คำไม่สุภาพ)	กระบาล
8	อิมใจ, ปลื้มใจ, ยินดี	เปรมปรีดา
9	ปะทะต่อสู้	ประจัญ
10	วิชาว่าด้วยเหตุการณ์ที่เป็นมาหรือเรื่องราวของประเทศชาติเป็นต้น ตามที่บันทึกไว้เป็นหลักฐาน	ประวัติศาสตร์

แบบฝึกเรื่องที่ 5
เรื่อง ต่อเติมคำที่เป็นพยัญชนะควบกล้ำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว ลงในช่องคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

แบบฝึกเรื่องที่ 6
เรื่อง มาแต่งประโยคกัน

คำสั่ง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

1. ประดิประดอย
2. ปี่พาทย์เครื่องใหญ่
3. เปรมปรีดิ์
4. ประชวร
5. เปื้องปราด
6. ปราศรัย
7. เปรมปรีดิ์
8. เคราะห์ดี
9. เคราะห์ร้ายยามร้าย
10. เครื่องเซ่น

แบบฝึกเรื่องที่ 7

เรื่อง การเขียนคำให้สอดคล้องกับภาพ

คำสั่ง เขียนคำควบกล้ำที่รับมาจากภาษาต่างประเทศให้ตรงกับรูปภาพที่กำหนดให้

อัลสโตรเมียเรีย

ฟรีเซีย

กราฟ

อีเมลแอตเตอร์ส

สตรอร์เบอร์

เว็บเบราว์เซอร์

อิเล็กทรอนิกส์

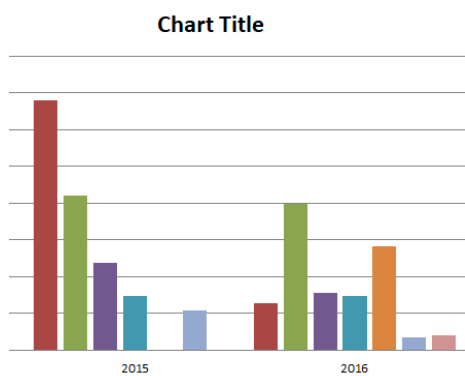
พฤษา

พลาสติก

ฟรี

1. พฤษา

2. กราฟ

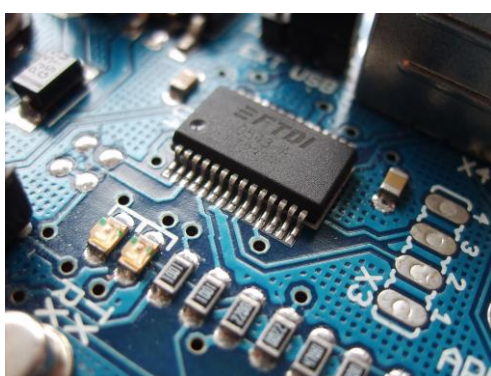

ทำอย่างไรดี ล้อหมุนเป็นอิสระ

3. ฟรี

4. ฟรีเซีย

5. อิเล็กทรอนิกส์

ขวดน้ำเหล่านี้ผลิตมาจากอะไร

6. พลาสติก

7. เว็บเบราว์เซอร์

8. สตอร์วเบอร์รี่

9. อีเมลแอดเดรส

10. อัลสโตรามีเรีย

แบบฝึกเรื่องที่ 8
เรื่อง มาฝึกใช้คำควบกล้ำกัน

คำสั่ง ให้นักเรียนนำตัวอักษรที่สลับกันมาเขียนเรียงกันให้ถูกต้อง

1. ถ ค แ ร้ ม อ ง	เครื่องถม
2. ร ด ก ะ า ษ า ส	กระดาดสา
3. ร ะ ช ป ร ว	ประจวร
4. ถ์ ส ร ะ ร ป บ า ก ร	ประสมการณ
5. ร ป ก า ฎ	ปรากฏ
6. พ อ ร น ท ร ะ	พระอินทร์
7. โ พ อ ฐ ี ร ะ ษ	พระโอบุส
8. ร ี น พ ท์	พรินท์
9. ว ย ป า ร ณ า	วายุปราณ
10. อ ท ร ี น ย์	อินทรี

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
ในขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

คำสั่ง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่เขียนคำควบกล้ำที่ขีดเส้นใต้ได้ถูกต้อง
 และทำเครื่องหมาย ✕ หน้าข้อที่สะกดผิด

ข้อ ที่	ช่องทำเครื่องหมาย		ข้อคำถาม
	ถูก	ผิด	
1	✓		ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
2		✕	ฉันเห็นผู้ชายคนหนึ่งทำท่าทางกุ่มกิม
3	✓		คนเราเวลาทำอะไรต้องไตร่ตรองทุกสิ่งทุกอย่างให้รอบคอบ
4		✕	เมื่อถึงช่วงเวลาเลือกตั้งนี้ว่าการเมืองทุกคนต่างก็ต้องปราศัยหาเสียง
5	✓		ในเรื่องรามเกียรติ์มีตัวละครชื่อพระลักษมณ์กับพระราม
6		✕	“เพลงปฏิพาทท์” เป็นเพลงที่ใช้ร้องโต้ตอบกัน
7	✓		คำที่มีใช้ในภาษาไทยรับคำมาจากคำในภาษาสันสกฤต
8	✓		คนไทยเชื้อสายจีนจะนำอาหารไปเซ่นไหว้เจ้าในวันตรุษจีน
9	✓		นักปราชญ์เป็นบุคคลผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญ
10		✕	หากคนเราร่างกายแข็งแรงก็จะทำให้เรามีความสุขเหมือนดังคำกล่าวที่ว่า “ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ”
11		✕	น้องของฉันช่างประดิษฐ์ประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ไว้ใช้
12	✓		คนเราต้องรู้จักประยุกต์ใช้สิ่งของที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์
13	✓		ไม่มีใครที่มาเรียนหนังสือแล้วปราศจากเพื่อน
14	✓		พระปฐมเจดีย์ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครปฐม
15		✕	“กะดังงา” เป็นชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง

เกมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

กิจกรรมที่ 1

นิทานคำควบกล้ำ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำควบกล้ำ

กติกา

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คน
2. ครูนำเรื่องครอบครัวชาวนาให้นักเรียนอ่าน แล้วให้แต่ละกลุ่มขีดเส้นใต้คำควบกล้ำ
3. จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเขียนคำควบกล้ำทั้งหมดลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้ แล้วให้นำไปแปะไว้ที่กระดานดำ กลุ่มใดทำเสร็จก่อนและเขียนได้ถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ
4. ให้ครูตั้งคำถามกับนักเรียนว่าคำควบกล้ำแต่ละคำมีพยัญชนะใดเป็นส่วนประกอบของคำควบกล้ำบ้าง แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม

เรื่อง ครอบครัวชาวนา

เมื่อถึงเดือนพฤษภาคม เราจะเห็นครอบครัวชาวนาครอบครัวหนึ่งนั่งเกวียนไปกลางทุ่งนา ต่างคนต่างกระเช้าเข้าเหย้ากันอย่างกันอย่างครึกครื้น ระหว่างทางไปทุ่งนามองเห็นนกกระดิวเกาะอยู่บนต้นทองกวาว มีหนุ่มหน้าตากรุ้มกรุ้ม หยอกล้อสาว บางคนถือดาบกวัดแกว่งไปมาดูหน้าครั่นคร้าม จนทำให้คนบนเกวียนตกใจขวัญเสียไปตาม ๆ กัน ชาวนาจึงสอนลูกว่าทำอะไรต้องไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพราะสิ่งที่ทำอาจทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย

พอถึงตอนเย็นทุกคนต่างมีเหงื่อไหลหยอ่ยไปตาม ๆ กัน เพราะต่างก็ทำงานมาเหน็ดเหนื่อย ลูก ๆ ทุกคนเห็นพ่อกับแม่เป็นผู้ที่ขยันขันแข็ง จึงมีแบบอย่างของพฤติกรรมที่ดี ทุกคนต่างศรัทธาในตัวพ่อกับแม่เป็นอย่างมาก เมื่อกลับถึงบ้านลูก ๆ มองเห็นบุรุษไปรษณีย์กำลังนำจดหมายมาส่ง จึงวิ่งออกไปรอรับและมอบบลูเบอร์รี่ให้แทนน้ำใจ ส่วนคนอื่น ๆ ก็ช่วยกันแกะกับข้าวที่ทำใส่ถุงพลาสติกไว้ เพื่อมาล้อมวงรับประทานอาหารร่วมกัน วันนี้ทุกคนอิ่มเอมเปรมใจที่ได้มีกิจกรรมดีดีร่วมกันและเห็นประโยชน์ของการมีครอบครัวที่ดี

กิจกรรมที่ 2

วัตถุประสงค์ นักเรียนสามารถจำแนกคำควบแท้กับคำควบไม่แท้ได้ถูกต้อง
กติกา

1. ครูแขวนกระดานแม่เหล็กไว้หน้าชั้นเรียน โดยกำหนดเป็นสองด้าน 1) คำควบแท้
2) คำควบไม่แท้
2. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 บัตรคำ
3. จากนั้นเรียกนักเรียนทีละคนให้นำบัตรคำที่ตนเองได้รับไปติดไว้ที่กระดานแม่เหล็กให้ถูกต้อง

คำควบแท้	คำควบไม่แท้
เครื่องเคี้ยว	บวงสรวง
เกล็ดไอลัส	เศรษฐี
คละเคล้า	สร้างเสก
ดับเบิลคลิก	ทรงศักดิ์
กราฟ	ทราวิสวาท
ตะกณะ	ทรัพยากรธรรมชาติ
ประพฤติ	ศรัทธา
ปรัชญา	
ปราสาท	
พระเชนย	
พลับพลา	
วายุปราณ	
ศาสตราวุธ	
สันสกฤต	
ขวากหนาม	
ตรวจตรา	
ประจักษ์	
ปราชญ์	
เปรมปรีดา	

กิจกรรมที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำและความหมายของคำควบกล้ำ
กติกากา

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 - 6 คน
2. ให้ครูอ่านความหมายของคำที่ละข้อให้นักเรียนฟัง เมื่ออ่านจบแล้วให้นักเรียนหาคำให้ตรงกับ ความหมาย แล้วนำไปไว้ที่กระดานสำหรับใส่บัตรคำ
3. การให้คะแนนจะให้คะแนนทีละข้อ กลุ่มใดทำเสร็จเป็นลำดับแรกได้ 4 , 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ เมื่อทำครบทุกข้อให้นำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นฝ่ายชนะ

ลำดับที่	ความหมาย	คำ
1	แหวน	พระอัมรินทร์
2	มีความคิดแคล่วคล่องว่องไว	เปรี๊ยะปรวด
3	ใคร่ครวญ	ตริตรอง
4	เกะกะ ขวักไขว่	พลุกพล่าน
5	สารประกอบอินทรีย์เชิงซ้อนของไนโตรเจน	โปรตีน
6	วิทยาศาสตร์กายภาพแขนงหนึ่งที่น่าสนใจประยุกต์ใช้กับการศึกษาวงจรไฟฟ้า	อิเล็กทรอนิกส์
7	ผลไม้ชนิดหนึ่งมีผิวสีแดง มีรสทั้งหวานและเปรี้ยว	สตรอว์เบอร์รี่
8	หญิงงามน่ารัก	ทราชมณฑา
9	ปลาบปลีมีใจ	เปรมปรีดิ์
10	หมายเลขประจำตัวที่กำหนดให้แก่สมาชิกสำหรับใช้ส่งจดหมายหรือข้อมูลที่ส่งมาทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์	อีเมลแอดเดรส
11	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง ดอกหอมมีกลีบบาง 6 กลีบ	กระดังงา
12	จับด้ามวัตถุแล้วบิดไปมา	กวัดแกว่ง
13	การพูดด้วยไมตรีจิต	ปราศรัย
14	หมั่นเสาะแสวงหาเพิ่มเติมโดยไม่ยอมอยู่นิ่ง	ขวนขวาย
15	เป็นต้นไม้ ดอกสีแสด บางทีเรียก “จาน”	ทองกวาว
16	เสียงดังครึกครื้น	ครื้นเครง

ลำดับที่	ความหมาย	คำ
17	น้อมไหว้	ประณต
18	รบฟุ้งซิงชั้ยกัน	สั้ประยุทธ์
19	มุ่งหมาย อยากได้ ต้องการ	ปรารภนา
20	ชื่อพระเป็นเจ้าผู้สร้างโลกตามศาสนาพราหมณ์	พรหม
21	ชื่อสิ่งมีชีวิตที่ไม่มีลำต้น ใบ และรากที่แท้จริง	สาหร่าย
22	โปรแกรมชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่นำมาประกอบเป็นคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้	ไดรเวอร์
23	การหลับ	นิทรา
24	สารประกอบอินทรีย์ที่สังเคราะห์ขึ้นใช้แทนวัสดุธรรมชาติ	พลาสติก
25	ชื่อภูเขาสามลูกในไตรภูมิกล่าวว่าเป็นภูเขาที่รองรับเขาพระสุเมรุ	ตรีภูมิ
26	เริ่มแรก วิตก ครุ่นคิด	ปรารภณ์
27	ความเชื่อ ความเลื่อมใส	ศรัทธา
28	แก้ว 3 ประการอันประเสริฐสุดของพุทธศาสนิกชน	รัตนตรัย
29	ร่างกายและจิตใจ	อินทรีย์
30	คำเรียกภิกษุที่มีอายุมากหรือบวชเมื่อแก่	ขรัว

กิจกรรมที่ 4

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนเขียนตามคำบอกได้ถูกต้อง
กติกา

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 5 – 6 คน
2. ครูแจกกระดานไวท์บอร์ดกลุ่มละ 1 แผ่น
3. ครูอ่านคำเพื่อให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละคำ
4. กลุ่มใดเขียนเสร็จก่อนและสะกดคำได้ถูกต้อง ได้ข้อละ 1 คะแนน เมื่อเขียนครบทุกคำ กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดเป็นฝ่ายชนะ
5. ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับส่วนประกอบของคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ โดยให้ครูเป็นผู้เฉลย

คำที่กำหนดให้

1. เกษตรกรรม
2. เครื่องเซ่น
3. กระเช้าเข้าเหย
4. กริธาทัพ
5. ประดิศประดอย
6. ดับเบิ้ลคลิก
7. บลูเบอรี่
8. ประชวร
9. พระอินทร์
10. ประณม
11. ประณต
12. ประวิง
13. ปรางู
14. ปราชญ์ปราชรัย
15. เปรมปรีดา
16. เปรมปรีดี
17. เป็องปาด

18. พระบรมราชวินิจฉัย
19. พระปราง
20. พระพิณเนศ
21. พระภูษา
22. พระลักษมณ์
23. พระอินทร์
24. เพลงปฎิพากย์
25. วัสถการพราหมณ์
26. สตรอว์เบอรี่
27. อีเมลแอดเดรส
28. อัลสไตน์มีเรีย
29. อินทรี
30. กระบาล

**แบบประเมินความเหมาะสมต่อการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัด
เพชรบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบประเมินความเหมาะสมต่อการใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำตามความคิดเห็นของท่าน

+ 1	เห็นว่ามีเหมาะสม
0	ไม่แน่ใจ
- 1	เห็นว่าไม่เหมาะสม

ข้อที่	รายการความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC (ΣR / N)
		+1	0	-1		
1. เกมที่ใช้เสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ						
1.1	เกมที่ใช้มีความหลากหลาย	///			3	1
1.2	เกมมีความสอดคล้องกับความสามารถ และวัยของผู้เรียน	///			3	1
1.3	เกมที่ใช้ช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำของผู้เรียน	///			3	1
1.4	เกมที่ใช้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	///			3	1
1.5	เกมที่ใช้สอดคล้องกับความสนใจของ ผู้เรียน	///			3	1
1.6	เกมที่ใช้ช่วยพัฒนาความรู้ด้านการเขียน สะกดคำควบกล้ำให้กับผู้เรียน	///			3	1
2. ด้านบรรยากาศ						
2.1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	///			3	1

คำที่	รายการความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
2.2	บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม	///			3	1
2.3	บรรยากาศของการเรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	///			3	1
3. ประโยชน์ที่ได้รับ						
3.1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	///			3	1
3.2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จดจำเนื้อหาได้นาน	///			3	1
3.3	การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	///			3	1
3.4	การจัดการเรียนรู้ด้วยเกมทำให้ได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น	///			3	1

**แบบประเมินความเหมาะสมต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ
ควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบประเมินความเหมาะสมต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ตามความคิดเห็นของท่าน

+ 1	เห็นว่ามีเหมาะสม
0	ไม่แน่ใจ
- 1	เห็นว่าไม่เหมาะสม

คำที่	รายการความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R / N$)
		+1	0	-1		
1.1	แบบฝึกที่ใช้มีความหลากหลาย	///			3	1
1.2	แบบฝึกมีความสอดคล้องกับความสามารถและวัยของ ผู้เรียน	///			3	1
1.3	แบบฝึกที่ใช้ช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำควบกล้ำของ ผู้เรียน	///			3	1
1.4	แบบฝึกที่ใช้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	///			3	1
1.5	แบบฝึกที่ใช้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	///			3	1
1.6	แบบฝึกที่ใช้ช่วยพัฒนาความรู้ด้านการเขียนสะกดคำควบ กล้ำให้กับผู้เรียน	///			3	1
1.7	เนื้อหาแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	///			3	1
1.8	เนื้อหาแบบฝึกมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	///			3	1
1.9	ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน ถูกต้อง เข้าใจง่าย	///			3	1
1.10	สามารถนำแบบฝึกไปใช้ได้สะดวกและคุ้มค่า	///			3	1

**แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ
ควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้เรียน**

คำชี้แจง

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำเป็นแบบประเมินที่มีค่าคะแนน 5 ระดับ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ไม่พึงพอใจ

ข้อ	กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.
1.1	แบบฝึกมีคำแนะนำการใช้แบบฝึกที่ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.70	0.47
1.2	แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม	4.35	0.51
1.3	เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.57	0.49
1.4	แบบฝึกมีภาพประกอบและการวางรูปแบบที่ดี	4.43	0.51
1.5	เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอและเหมาะสม	4.65	0.49
1.6	แบบฝึกมีความน่าสนใจและรูปแบบที่หลากหลาย	4.61	0.51
1.7	แบบฝึกมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน	4.78	0.48
1.8	แบบฝึกช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียน	4.74	0.50

**แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเล่นเกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัด
เพชรบูรณ์
โดยผู้เรียน**

คำชี้แจง

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเล่นเกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำเป็นแบบประเมิน
ที่มีค่าคะแนน 5 ระดับ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ไม่พึงพอใจ

ข้อ	กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.
1.1	ผู้เรียนได้ร่วมปฏิบัติงานกับสมาชิกในกลุ่ม	4.57	0.45
1.2	ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	4.13	0.60
1.3	ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เพื่อค้นหาข้อมูล	3.91	0.93
1.4	ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก	4.65	0.55
1.5	ผู้เรียนยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน	4.48	0.66
1.6	ผู้เรียนได้ใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ข้อมูลและแก้ไขปัญหา	4.61	0.58
1.7	ผู้เรียนได้ร่วมมือกันวางแผนการทำกิจกรรม	4.43	0.63
1.8	ผู้เรียนมีความสุขที่ได้ร่วมกันทำกิจกรรม	4.96	0.39
1.9	การจัดกิจกรรมแบบนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.74	0.50
1.10	ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเล่นเกมเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำควบกล้ำ	4.91	0.47

**แบบประเมินความพึงพอใจต่อการที่ใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ
ควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสะเดียง อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้สอน**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบประเมินความเหมาะสมต่อการที่ใช้แบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ตามความคิดเห็นของท่าน

+ 1	เห็นว่ามีเหมาะสม
1	ไม่แน่ใจ
- 1	เห็นว่าไม่เหมาะสม

คำที่	รายการความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC ($\sum R / N$)
		+1	0	-1		
1.1	แบบฝึกที่ใช้มีความหลากหลาย	///			3	1
1.2	แบบฝึกมีความสอดคล้องกับความสามารถและวัย ของผู้เรียน	///			3	1
1.3	แบบฝึกที่ช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ของผู้เรียน	///			3	1
1.4	แบบฝึกที่ใช้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	///			3	1
1.5	แบบฝึกที่ใช้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	///			3	1
1.6	แบบฝึกช่วยพัฒนาความรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำให้กับผู้เรียน	///			3	1
1.7	เนื้อหาแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	///			3	1
1.8	เนื้อหาแบบฝึกมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	///			3	1
1.9	ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน ถูกต้อง เข้าใจง่าย	///			3	1
1.10	สามารถนำแบบฝึกไปใช้ได้สะดวกและคุ้มค่า	///			3	1

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร ศศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กจ.ด. (การจัดการการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

